

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 40 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 42 mk. poleconą 57 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 200 mk. Materiał redakcyjny ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. N 16-37, tel. admin. JS 276-29.

Postanowienia ogólne: 1. Dekret o nadaniu odznaki orderu „Odrodzenia Polski” klasy III - Wiceministrowi Skarbu p. B. Markowskiemu.

Podatki bezpośrednie: 2. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 31.X 1921 r. w przedmiocie poboru na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego.

Podatek giełdowy: 3. Okólnik w sprawie stosowania przepisów o podatku giełdowym do Pocztovej Kasy Oszczędności.

Opłaty stemplowe: 4. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 12 XII 1921 r. celem wykonania ustawy z d. 28/X 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych. 5. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 28/X 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozp. wykon. do ustawy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń. 6. Sprostowanie ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Podatki konsumpcyjne: 7. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z d. 1 XII 1921 r. w przedmiocie zmian w klasyfikacji miejscowości, odnośnie do wysokości opłat od patentów akcyzowych.

Monopol tytoniowy: 8. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie ustanowienia wysokości zwrotu kosztów nakładu pozamonopolowych banderol papierosowych i tytoniowych.

Przepisy celne: 9. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z d. 30.XI 1921 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzeń z d. 18/VIII 1921 r. w przedmiocie ulg celnych i z d. 13/X 1921 r. w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy. 10. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z d. 21 XII 1921 r. w przedmiocie przedłużenia ulgi celnej dla masła i sera. 11. Okólnik w sprawie banderolowania drożdży prasowanych, sprowadzanych z zagranicy. 12. Okólnik w sprawie konfiskaty wódek i spirytusu. 13. Okólnik w sprawie ustnych zgłoszeń surowici szczepionek. 14. Okólnik w sprawie nadania Nadwiślańskiemu Bankowi Rolniczo-Przemysłowemu w Toruniu i Wielkopolskiemu Bankowi Rolniczemu w Poznaniu praw banku dewizowego. 15. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie uruchomienia Urzędu celnego w Korbielewie.

Sprawy budżetowe: 16. Ustawa z d. 17 XII 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej. 17. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z d. 16 XII 1921 r. w przedmiocie uchwał sejmowych, powodujących wydatki ze Skarbu Państwa. 18. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z d. 16 XII 1921 r. w przedmiocie zmniejszenia ilości władz, urzędów i zakładów państwowych, oraz personelu w nich zatrudnionego.

Przepisy rachunkowe i kasowe: 19. Dochody Ministerstwa Skarbu w b. zab. ros. i w b. zab. austri. (wrzesień 1921 r.).

Prawo ubezpieczeniowe: 20. Okólnik Nr. 18 w sprawie biurowości w oddziałach zagranicznych zakładów ubezpieczeń.

Kontrola skarbową: 21. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 10 XII 1921 r. w przedmiocie zmiany punktu 3 statutu organizacyjnego technicznej Kontroli Skarbowej, obowiązującego na obszarze b. zab. austriackiego. 22. Sprostowanie omyłki, zaszłej w rozporządzeniu ogłoszonym w Nr. 47-48 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu” z 1921 r., poz. 612.

Przepisy emerytalne: 23. Okólnik w sprawie wprowadzenia w życie ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z d. 28 lipca 1921 r.

OD REDAKCJI.

DANINA PAŃSTWOWA.

Redakcja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu” zawiadamia, iż ustawa i rozp. wykonawcze o daninie państwowej w „Dz. Urzęd.” umieszczone nie będą.

Wszystkim urządům skarbowym, podległym Min. Skarbu, wysłany został natomiast № 1-szy „Dz. Ustaw” z 1921 r., zawierający wspomnianą ustawę i rozp. wykonawcze.

Postanowienia ogólne.

1.

DEKRET.

Na wniosek Rady Ministrów i stosownie do ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24) nadaje Panu Bolesławowi Markowskiemu, Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Skarbu, w uznaniu zasług, położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej przy organizacji

władz skarbowych, odznaki orderu „Odrodzenia Polski“ klasy III.

Warszawa - Belweder, dnia 29 grudnia 1921 r.

Naczelnik Państwa:

(--) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(--) Antoni Fonikowski.

(„Monitor Polski“ Nr. 298 — 1921 r.).

Podatki bezpośrednie.

2.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1921 r.

w przedmiocie poboru na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego.

Na zasadzie art. 5 i 7 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 372) o poborze na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 372), w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej zarządza się, co następuje:

I. Na obszarze b. Królestwa Polskiego.

§ 1. Wymieniony w art. 1 pod lit. a) i b) ustawy z 17 czerwca 1921 r. dodatek w wysokości 900% do podatków gruntowych, głównych i dodatkowych, dworskiego, włościańskiego, tudzież z osad, oraz podymnego, dworskiego, włościańskiego i z osad, winien być pobrany w roku 1921 w terminach, ustanowionych przez właściwe izby skarbowe, za zgodą Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Wspomniane w art. 5 ustawy ulgi przy ściąganiu wyżej wymienionego dodatku mogą być przyznawane tym jednostkom podatkowym, które ucierpiały z powodu działań lub wydarzeń wojennych, o ile szkody nie zostały wyrównane przez otrzymane sumy ubezpieczeniowe lub pomoc ze strony Skarbu w gotówce lub naturze, a skutki tych szkód trwają dotąd, w szczególności:

a) gdy grunta ucierpiały przez urządzenie robót fortyfikacyjnych, odhywanie się na nich walc, nieobecność właścicieli, którzy zostali przymusowo wysiedleni lub pod grozą wojsk nieprzyjacielskich oddalili się z miejsca zamieszkania, gdy straty zostały spowodowane rekwizycjami, lub rabunkiem, brakiem inwentarza roboczego i nasion do siewu, oraz, gdy lasy zostały zniszczone wskutek pożaru, działań wojennych, rekwizycji, bądź samowolnego wyrebu przez inne osoby;

b) gdy budynki mieszkalne, gospodarcze lub przemysłowe, wskutek działań wojennych lub wywołanego niemi pożaru, stały się w całości lub częściowo niezdadne do użytku.

Ulgi mają być przyznawane stosownie do szkody i rozmiaru trwania jej skutków, przyczem całkowite lub częściowe umorzenie należności podatkowej przyznawać można, gdy właściciel przedmiotu opodatkowanego nie był w stanie uruchomić swego gospodarstwa lub uruchomił je tylko w nieznacznej części w stosunku do sta-

nu przedwojennego, oraz gdy czyniąc znaczne nakłady z własnych środków, bez pomocy ze strony Państwa, uruchomił gospodarstwa rolne, bądź też odbudował zniszczone i spalone budynki.

W wypadkach innych szkód wojennych, ulgi ogranicza się do odroczenia uiszczenia należności podatkowej lub rozłożenia spłaty jej na raty bez doliczenia odsetek na przeciąg czasu zależnie od szkód i stanu materialnego płatników.

§ 3. Co do szkód spowodowanych przez klęski żywiołowe, skutkiem których nastąpiło zniszczenie ziemio-
plodów, lub spalenie się budynków, czy lasów, to ulgi w postaci umorzenia należności mogą mieć miejsce jedynie w tych wypadkach, gdy nastąpiło zniszczenie ziemio-
plodów, które wychodzi po za ramy zwykłych corocznie powtarzających się uszkodzeń z powodu zjawisk atmosferycznych, i szkoda ta przedstawia się jako istotne uszkodzenie naturalnych plodów ziemnych i leśnych oddzielnej jednostki gospodarczej.

Pożar budynków może być powodem umorzenia podatku tylko w takim wypadku, jeżeli właściciel ich bez własnej winy nie mógł ich ubezpieczyć. W innych wypadkach można tylko odroczyć spłatę podatku lub rozłożyć na raty.

§ 4. Osoby, obowiązane do placenia dodatku do podatków gruntowych i podymnego, a z powodu szkód wojennych lub klęsk żywiołowych, nie mające możliwości uiszczyć we właściwym terminie przypadających od nich należności, mogą zwracać się do miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat z podaniem o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty wpłat z tytułu bieżących należności lub zaległości.

Do wszystkich takich podań urząd skarbowy zbiera potrzebne dane za pośrednictwem powiatowych i gminnych władz administracyjnych, oraz miejscowych oddziałów kółek rolniczych, Związku ziemian, a także przez badanie świadków i rzeczoznawców, oraz sprawdzenie na gruncie rzeczywistego stanu rzeczy przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę, a rozpatrzywszy je, rozważa konieczność zastosowania ulg, o które petenci proszą i bądź zarządza własną władzą odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, bądź też występuje w tym przedmiocie z wnioskiem do właściwej izby skarbowej, kierując się poniżej wskazanymi przepisami.

§ 5. Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych może decydować własną władzą: 1) o odroczeniach w placeniu należności lub zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy niż pół roku; 2) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy niż jeden rok takich należności Skarbu, które wynoszą jednorazowo najwyżej 25.000 mk. od właściciela majątku, lub gromady wiejskiej, a jeżeli majątek ma urządzoną hipotekę, to tylko takich zabezpieczonych na hipotekach należności skarbowych, które korzystają z przywileju, stosownie do art. 41 ustawy sejmowej z dn. 26 kwietnia 1918 r. o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach (Dz. Pr. Król. Polsk. t. V, str. 295).

§ 6. Gdy prośba dotyczy umorzenia podatków lub zaległości, bądź też odroczenia lub rozłożenia na raty sumy powyżej 25.000 mk, lub na czas dłuższy, niż wskazano w poprzednim paragrafie, urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych występuje z odpowiednim wnioskiem do właściwej izby skarbowej i załącza opinię własną oraz zebrane przez siebie dane, dotyczące sprawy.

Izba skarbową może decydować własną władzą: 1) o umorzeniu podatku lub zaległości, które nie prze-

wyższą — 25.000 mk. od właściciela majątku lub gromady wiejskiej; 2) o odroczeniu uiszczenia podatku, zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy, niż na jeden rok; 3) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy, niż dwa lata, takich należności skarbowych, które wynoszą jednorazowo powyżej 100.000 mk. od właścicieli majątku lub gromady wiejskiej przy dostatecznym zabezpieczeniu tych rat.

§ 7. Na umorzenie podatku, odroczenie lub rozłożenie na raty w kwotach wyższych i na czas dłuższy, niż wskazano w § 6, izba skarbową powinna wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu, któremu przedstawia podanie płatnika lub płatników wraz z zebranymi danymi, oraz swoim wnioskiem.

§ 8. Przy odroczeniach lub rozkładaniu na raty uiszczenia należności podatkowych i zaległości, zachowują moc przepisy art. 297 i 298 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich (ros. zbiór praw tom V, wyd. 1903 r.).

Zaniechanie pobierania procentów na czas odroczenia lub rozłożenia na raty, oraz wymagane zabezpieczenia dotyczą również wszystkich wypadków, spowodowanych działaniami wojennymi, bądź też ich następstwami.

II. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 9. Podatkiem gruntowym, obowiązującym w myśl ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. na obszarze b. dzielnicy pruskiej, jest podatek gruntowy, służący za podstawę do opodatkowania komunalnego na mocy ustaw: 1) z dn. 21 maja 1861 r., dotyczącej rewizji podatku gruntowego (zbiór ustaw pruskich str. 253) wraz z odnoszącymi się do niej uzupełnieniami i zmianami, 2) z dn. 14 czerwca 1893 r. o uchyleniu bezpośrednich podatków państwowych (zbiór ustaw pruskich str. 119), 3) z dn. 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (zbiór ustaw pruskich str. 152) i 4) z dn. 23 kwietnia 1906 r. o daninach powiatowych i prowincjonalnych (zbiór ustaw pruskich str. 159).

Dodatek państwowy do podatku gruntowego pobiera się od wszystkich gruntów, podlegających opłacie komunalnego podatku gruntowego, z wyjątkami i zastrzeżeniami, wynikającymi z § 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Dodatek państwowy do podatku gruntowego opłacają także grunta, wolne od opłaty komunalnego podatku gruntowego na mocy specjalnych tytułów prawnych (§ 21 ustawy z dn. 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych).

Wolne od opłaty dodatku państwowego są grunta, należące do Państwa, a podlegające opłacie komunalnego podatku gruntowego w myśl § 24 ust. 1 wymienionej ustawy o daninach komunalnych.

Wolne od opłaty dodatku państwowego są również grunta, przeznaczone dla celów publicznych i użyteczności publicznej, a podlegające opłacie komunalnego podatku gruntowego, w myśl § 24 ust. 4 tejże ustawy o daninach komunalnych.

§ 11. W gminach, które dla celów opodatkowania komunalnego zaprowadziły specjalne podatki gruntowe, wolno dodatek państwowy do podatku gruntowego pobierać na podstawie podatku gminnego. Suma dodatku, stąd uzyskana, winna się równać dwustokrotnej sumie stawek państwowego podatku gruntowego.

Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie w stosunku do obszarów dworskich, w których pobiera się specjalny powiatowy podatek gruntowy.

§ 12. Dodatek państwowy do podatku gruntowego oblicza się narówni i równocześnie z dodatkiem komunalnym. W poszczególnych związkach komunalnych należy przyjąć stan wymiaru podatku gruntowego, miarodajny w roku podatkowym dla ustanowienia dodatków komunalnych, także jako podstawę do obliczenia dodatku państwowego z uwzględnieniem przepisów, zawartych w § 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Obliczenia dodatku państwowego dokonują dla gmin (miejskich i wiejskich) gminy, dla obszarów dworskich — powiaty.

§ 14. Pobór dodatku państwowego do podatku gruntowego następuje równocześnie z poborem podatku komunalnego z zachowaniem przyjętego dla zawiadomienia płatników tegoż podatku sposobu poboru, a w szczególności sposobu zawiadamiania płatników i w terminach, ustanowionych w poszczególnych gminach dla poboru bezpośrednich podatków gminnych na mocy ustawy o daninach komunalnych, a w obszarach dworskich dla bezpośrednich podatków powiatowych na mocy ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych. Dodatek państwowy do podatku gruntowego za czas od 1 stycznia do 31 marca 1921 r. winien być zapłacony równocześnie z pierwszą ratą bezpośrednich podatków komunalnych, płatnych w roku rachunkowym 1921.

§ 15. Tytułem odszkodowania za pobór dodatku państwowego do podatku gruntowego przyznaje się gminom i powiatom udział w dodatku państwowym w wysokości 2%.

Udział ten otrzymuje każda gmina od pobranego przez nią podatku państwowego, a każdy powiat od podatku państwowego, pobranego z obszarów dworskich w powiecie.

§ 16. Gminy winny zestawieć dla wszystkich gruntów, podlegających opłacie dodatku państwowego do podatku gruntowego, listy podatkowe, które mogą służyć równocześnie jako listy poborowe, o ile nie zostaną sporządzone osobne listy poborowe.

Dla obszarów dworskich zestawiają listy powiaty.

§ 17. Urzędy państwowe, powołane do wymiaru podatku gruntowego (urzędy katastralne), są zobowiązane przesyłać właściwej izbie skarbowej na początek każdego roku podatkowego według stanu z 1 stycznia, a w roku podatkowym 1921 według stanu z dnia 1 kwietnia, wykazy sum podatku gruntowego, przypadających na poszczególne gminy i obszary dworskie z osobna oraz na poszczególne powiaty w ogólności; wykazy służyć będą za podstawę do obliczenia dodatku państwowego do podatku gruntowego. Również urzędy te zobowiązane są zawiadamiać właściwą izbę skarbową o zachodzących w ciągu roku podatkowego zmianach w stanie wymiaru podatku gruntowego.

§ 18. Dodatek państwowy do podatku gruntowego, pobrany przez gminy i obszary dworskie, winien być wpłacony do właściwych kas skarbowych w ratach kwartalnych, najpóźniej do końca każdego kwartału.

§ 19. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. w przedmiocie dodatku państwowego do podatku budynkowego, obowiązującego na obszarze b. dzielnicy pruskiej (art. I, punkt f. ustawy z dnia 17 czerwca 1921) będą osobno wydane.

III. Na obszarze b. dzielnicy austriackiej.

§ 20. W razie całkowitego lub częściowego odpisu:

a) podatku gruntowego z powodu klęsk żywiołowych [cesarskie rozporządzenie z dnia 16 marca 1917 roku (aust. Dz. U. P. Nr. 124) oraz rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Skarbu z dnia 25 grudnia 1917 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 516)],

b) podatku gruntowego i domowo - klasowego z powodu strat lub szkód, spowodowanych wypadkami wojennymi [cesarskie rozporządzenie z dn. 30 sierpnia 1915 (aust. Dz. U. P. Nr. 254) i rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Skarbu z dn. 30 listopada 1915, (aust. Dz. U. P. Nr. 358), zmienione rozporządzeniem tegoż Ministerstwa z dn. 23 kwietnia 1917 (aust. Dz. U. P. Nr. 178)],

następuje zarazem także całkowity lub częściowy odpis 900% dodatku, przypadającego od odpisanych kwot podatkowych.

§ 21. W razie wniesienia prośby o umorzenie lub zniesienie samego 900% dodatku do podatku gruntowego lub domowo - klasowego z powodów wyszczególnionych w § 20 może być dodatek ten umorzony całkowicie, jeżeli przedmiot podatkowy nie przynosi w roku podatkowym żadnego dochodu — zaś częściowy wówczas, jeżeli przedmiot podatkowy przynosi w roku podatkowym dochód z powodu uszkodzenia mniejszy, niż zwyczajne — przy czem wysokość umorzenia dodatku do podatku gruntowego ma odpowiadać stopniowi zmniejszenia się dochodu z całego gospodarstwa. W pierwszym wypadku rozstrzyga prośby Ministerstwo Skarbu, w drugim zaś inspektorat skarbowy, jeżeli ma być odpisana kwota do 2000 mk., a izba skarbową, jeżeli ma się odpisać kwotę wyższą.

§ 22. Przewidziany w § 58 powołanego w § 20 niniejszego rozporządzenia rozporządzenia b. austr. Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1915 roku całkowity względnie częściowy odpis zaległości w podatkach gruntowym i domowo - klasowym powoduje również odpisanie zaległości w 900% dodatku do odnośnych kwot podatkowych.

§ 23. Odraczanie lub rozkładanie na raty 900% dodatku do podatków w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie należy do kompetencji tych samych władz, które są właściwe do przyznawania odnośnych ulg w dotyczącym podatku (rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dn. 12 kwietnia 1919 r., Dz. Pr. Nr. 39, poz. 287 i rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dn. 26 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 60, poz. 373).

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

(Dz. Ustaw R. P. z d. 17/XII r. 1921 Nr. 101, poz. 728).

Podatek giełdowy.

3.

OKÓLNIA L. 1924/21. S. IV.

w sprawie stosowania przepisów o podatku giełdowym do Pocztowej Kasy Oszczędności.

Pocztowa Kasa Oszczędności jest ze względu na art. 2 (ustępy 4 i 5) ustawy z dn. 19 maja 1920 r. (Dz. U. nr. 48, poz. 297) „przedsiębiorstwem bankowym“ w rozumieniu art. 1 ustawy z dn. 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym (Dz. U. nr. 73, poz. 500). Należy więc do Pocztowej Kasy Oszczędności stosować postanowienia ustawy o podatku giełdowym oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (Dz. U. nr. 73, poz. 501), dotyczące „przedsiębiorstw bankowych“ lub „handlujących papierami wartościowymi“.

Warszawa, d. 12/XII 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *B. Markowski.*

Oplaty stemplowe.

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1921 r.

celem wykonania ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Na mocy art. 31 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676) zarządza s.e., co następuje:

I. Rachunki.

(do art. 1, 2 i 3 ustawy).

§ 1. Rachunki, zawierające powołanie się na otrzymane zamówienie, choćby podpisane przez wystawcę, podlegają tylko opłacie ustanowionej w art. 1 ustawy z dn. 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676).

Rachunki pozorne (pro forma, Vorläufur, facture simule i t. p.) nie podlegają opłacie wówczas, jeśli widocznym jest z ich treści, że wystawca doręczył je odbiorcy tylko celem udzielenia informacji o cenie towaru lub świadczenia, wymienionego w rachunku i że z ich wystawienia względnie odbioru nie powstało żadne zobowiązanie.

Rachunki, włączone w tekst listu kupieckiego, wolnego zresztą od opłaty (należności) stemplowej na zasadzie obowiązujących przepisów o innych opłatach stemplowych, podlegają opłacie.

(do art. 4).

§ 2. Duplikaty i odpisy rachunków, od których przypada opłata w kwocie 100 mk. lub niższa, podlegają bezwarunkowo tej samej opłacie, co oryginały.

Duplikaty i odpisy, od których przypada opłata w kwocie wyższej, podlegają opłacie tylko w kwocie 100 mk. o ile nastąpiło stwierdzenie należytego uiszczenia opłaty od oryginału.

Stwierdzenia dokonują na obszarze b. zaboru rosyjskiego urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie — I-szy U. S. P. i O. S., w Łodzi — II-gi U. S. P. i O. S.), a na obszarze b. zaboru austriackiego, do czasu utworzenia takich samych urzędów skarbowych — urzędy podatkowe.

Stwierdzenie ma być zamieszczone na duplikacie (odpisie) rachunku w formie uwagi następującej treści:

„Od oryginału uiszczono opłatę należycie w gotówce (stemplami) w kwocie mk.
(słowami) mk.

Miejsce, data, podpis, pieczęć.

Urząd wpisuje stwierdzenie do wykazu o opłatach stemplowych i rachunków i uwidocznia na dokumencie pozycję bieżącą wykazu, pod którą je wpisał.

Jeśli opłaty od rachunków uiszcza się bezpośrednio w gotówce (§ 14 i 15), stwierdzenie powyższe urzędu skarbowego zastępuje adnotacja, wskazana w ustępie ostatnim § 14.

Duplikaty i odpisy rachunków, niezaopatrzone przepisana uwagą urzędu, a w wypadku, wskazanym w ustępie poprzednim, adnotacją wystawcy, podlegają tej samej opłacie, co oryginały.

(do art. 5).

§ 3. Wystawcy rachunków, wymienionych w punktach 3 i 5 powyższego artykułu, obowiązani są uwidoczniać na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie uwagi: „Wolno od opłaty na zasadzie art. 5 punkt (tu należy wpisać cyfrę odpowiedniego punktu) ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru“.

(do art. 6, ustęp pierwszy).

§ 4. Wystawca rachunku obowiązany jest uiścić opłatę również od odpisu rachunku.

Ponieważ w myśl art. 6, ustęp pierwszy ustawy, opłatę tę ponosi odbiorca odpisu, wystawca może uiszczoną opłatę wymienić jako swą należność w rachunku, nie wliczając jej do podstawy obliczenia opłaty od tegoż rachunku.

(do art. 6, ustęp drugi).

§ 5. 1. Odbiorca oryginalnego, podlegającego opłacie rachunku, winien jest zgłosić go do urzędu skarbowego, jeśli rachunek jest:

a) nieostemplowany i niezaopatrzony ani pokwitowaniem kasy skarbowej z uiszczenia opłaty gotówką (§ 13, ust. trzeci) ani adnotacją o zużyciu znaczków stemplowych na talonie lub kopji (§ 11, ust. drugi), ani wreszcie adnotacją o bezpośrednim uiszczeniu opłat (§ 14 i 15);

b) niezaopatrzony adnotacjami, wskazanymi pod punkt a), ostemplowany, ale niedostatecznie;

c) zaopatrzony adnotacją, wskazaną w § 11, ustęp drugi, gdy z jej treści wynika, że na talonie lub kopji zużyto znaczki stemplowe wartości niższej, niż należało.

2. Odbiorca duplikatu (odpisu) rachunku:

a) podlegającego opłacie nieprzewyższającej 100 mk., obowiązany jest zgłosić go w wypadkach, wskazanych w ustępie pod 1,

b) podlegającego zaś opłacie wyższej, niż 100 mk., obowiązany jest zgłosić:

1) jeśli na duplikacie (odpisie) niema uwidocznienia ani potwierdzenia urzędu o należytem uiszczeniu opłaty od oryginału (§ 2), ani adnotacji o bezpośrednim uiszczeniu opłaty — a jest on nieostemplowany lub wprowadzie ostemplowany, ale nie tak jak oryginał, albo niezaopatrzony pokwitowaniem kasy skarbowej (§ 13) z uiszczenia opłaty w takiej wysokości, jaka przypada od oryginału;

2) albo jeśli duplikat (odpis) jest wprowadzie zaopatrzone potwierdzeniem urzędu (§ 2), ale jest nieostemplowany lub ostemplowany znaczkami wartości niższej niż 100 mk.

3. Odbiorca rachunku, wystawionego w b. dzielnicy pruskiej przez osoby, mieszkające stale, lub mające stałą siedzibę w tej dzielnicy, nie podlega obowiązкови zgłaszania.

(do art. 8, 9 i 10).

§ 6. Przepisy powyższych artykułów stosują się również do duplikatów i odpisów rachunków.

II. Poświadczenia odbioru.

(do art. 14).

§ 7. Wystawcy poświadczeń odbioru, wymienionych w punktach 4 do 11, oraz 13 i 14 powyższego artykułu, obowiązani są uwidoczniać na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie uwagi, wskazanej w § 3, zmienionej odpowiednio co do treści.

W poświadczeniach odbioru, określonych w punkcie 4, należy wymienić ponadto bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od umowy.

Postanowienie punktu 14, dotyczące poświadczeń odbioru przedsiębiorstw, opartych na ustawie z dnia 29 października 1920 r. o współdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), stosuje się tylko do zrzeczeń, których statuty zarejestrowano w myśl art. 5 tejże ustawy.

(do art. 15).

§ 8. Listy kupieckie (bankowe), zawierające poświadczenie odbioru, które jest tylko powtórzeniem należycie opłaconego poświadczenia odbioru, wystawionego, bądź w zwykłej formie, bądź też w formie listu, w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby, nie podlegają opłacie.

W listach takich należy wymienić bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od wystawionego już gdzieindziej poświadczenia.

(do art. 16, ustęp drugi).

§ 9. Odbiorca poświadczenia odbioru winien jest zgłosić je do urzędu skarbowego w wypadkach, przewidzianych w § 5, ustęp 1). Postanowienia ustępu 3) § 5 mają zastosowanie do poświadczeń odbioru.

III. Sposób uiszczenia opłat od rachunków i poświadczeń odbioru.

(do art. 20 ustawy).

Uiszczenie znaczkami stemplowymi.

§ 10. Opłaty od rachunków i poświadczeń odbioru uiszcza się z reguły znaczkami stemplowymi przez naklejenie ich na rachunku lub poświadczeniu i przez ich skasowanie.

Znaczkii stemplowe nakleja się jedne obok drugich lub jedne pod drugimi bez odstępu i, o ile pozwala na to miejsce, na pierwszej stronie pierwszego arkusza rachunku lub poświadczenia.

Skasowanie znaczków następuje przez przepisanie datą skasowania i nazwiskiem lub firmą wystawcy. Dzień i rok mają być wypisane cyframi arabskimi a miesiąc literami. Przepisanie należy dokonać atramentem lub ołówkiem atramentowym. Nazwisko lub firma wystawcy mogą być uwidocznione również za pomocą pieczęci. Część nazwiska (firmy) ma wychodzić na znaczki sąsiedni lub na papier, otaczający znaczki.

Użycie znaczków stemplowych w księgach i zeszytach blankietowych grzbietowych.

§ 11. Przy rachunkach i poświadczeniach odbioru, wydawanych z ksiąg (zeszytów) blankietowych, z pozostawieniem w nich talonów lub kopji, znaczki stemplowe nakleja się na talonie lub kopji i kasuje się je w sposób wskazany w § 10.

Na wydanym dokumencie należy zaznaczyć krótko pismem lub pieczęcią wartość zużytych na talonie lub kopji znaczków stemplowych. Treść talonu, względnie kopji, musi być równobrzmiąca co do istotnych punktów z wydanym dokumentem.

Księgi blankietowe należy przed wydaniem z nich pierwszego dokumentu zbroszować, a karty w ten sposób ponumerować, aby talon i blankiet, względnie blankiet i kopja oznaczone były temi samymi numerami.

Obowiązek wydawania rachunków i poświadczeń odbioru z ksiąg blankietowych.

§ 12. 1. Rachunki:

a) przedsiębiorstw telefonicznych oraz dostarczających prąd elektryczny, gaz lub wodę,
b) właścicieli hoteli, pensjonatów, restauracji, kawiarni i pralni.

2. Potwierdzenia odbioru:

a) opłat abonamentowych za korzystanie z telefonu, z czyteln i t. p., za dostarczanie pism dziennych lub perjodycznych,

b) towarzystw (klubów), wydawane członkom na dowód uiszczenia składek periodycznych,

c) właścicieli (administratorów i t. p.) domów, wydawane lokatorom na dowód uiszczenia komornego, należy obowiązkowo wydawać z ksiąg blankietowych i przestrzegać przytem przepisów zawartych w § 11.

Księgi z ostemplowanymi talonami względnie kopjami należy przechowywać dla celów kontroli przez lat pięć, licząc od dnia skasowania znaczków.

Uiszczanie opłat w gotówce.

§ 13. Opłaty, przypadające od jednego rachunku lub potwierdzenia odbioru w kwocie wyższej, niż 2.000 mk., można uiszczyć także w gotówce przez wniesienie ich do kasy skarbowej.

Wpłata następuje na podstawie deklaracji, wystawionej w 2 egzemplarzach według załączonego wzoru Nr. 1. (Załącznik 1).

Kasa zatrzymuje jeden egzemplarz deklaracji jako dowód przychodowy, wydaje płatnikowi pokwitowanie, poświadczając opłatę przez zamieszczenie na dokumencie klauzuli:

„Opłatę stemplową zapłacono w kwocie mk.
(słowami) mk.

Miejsce, data, podpis, pieczęć.

Drugi egzemplarz deklaracji przesyła kasa skarbową, po zaświadczeniu na nim zgodności z pierwszym egzemplarzem, urzędowi skarbowemu I instancji.

Osoby, obowiązane do bezpośredniego uiszczenia opłat.

§ 14. Zakłady lombardowe, instytucje kredytowe i domy bankowe obowiązane są uiszczać opłaty od wydawanych rachunków i otrzymywanych z zagranicy, oraz od poświadczeń odbioru określonych w art. 12 ustawy, wyłącznie bezpośrednio w gotówce.

Instytucje powyższe winne prowadzić księgę opłat na formularzu obejmującym następujące rubryki:

- 1) pozycja (liczba bieżąca),
- 2) dokument (kwit lub rachunek) oraz data wystawienia dokumentu,
- 3) imię i nazwisko odbiorcy dokumentu,
- 4) suma wymieniona w dokumencie, stanowiąca podstawę obliczenia opłaty,
- 5) wysokość opłaty stemplowej.

Wpisu do księgi opłat należy dokonać jednocześnie z wystawieniem dokumentu.

Sumę opłat wpisanych w rubryce 5 za każdy ubiegły miesiąc kalendarzowy wnosi się do kasy skarbowej najpóźniej dnia dziesiątego następnego miesiąca, a jeśli na ten dzień przypada niedziela lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Celem dokonania uiszczenia przedstawia się kasie skarbowej deklarację w dwóch egzemplarzach według wzoru Nr. 2. (Załącznik 2).

Kasa postępuje, co do pokwitowania i deklaracji, w sposób wskazany w § 13 ustęp trzeci i czwarty.

W księdze opłat należy uwidocznic, że sumę opłat za ubiegły miesiąc zapłacono, i zanotować datę kwitu kasowego.

Księga opłat i kwity kasowe mają być przechowane dla celów kontroli przez lat pięć, licząc od dnia zapłaty.

Na każdym wydanym dokumencie powinna być umieszczona adnotacja następującej treści: „Opłatę stemplową uiszcza się bezpośrednio na zasadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru“.

§ 15. Izby skarbowe upoważnia się do zezwalania także innym osobom na uiszczanie opłaty w sposób, określony w § 14 niniejszego rozporządzenia.

Prośby o zezwolenie należy składać w tym urzędzie skarbowym I instancji, w którego okręgu petent mieszka lub ma siedzibę.

Przeciw odmownemu załatwieniu prośby nie przysługuje żaden środek prawny.

(do art. 21 ustawy).

§ 16. O ile sumy pieniężne, które służą za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone są w walucie zagranicznej, przelicza się je na marki polskie: przy rachunkach i poświadczeniach odbioru:

1) wystawionych w kraju, według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu ostatnim przed doręczeniem, a

2) przy wystawionych za granicą, według kursu w dniu następnym po otrzymaniu dokumentu.

O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia według kursu ustalonego poraz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

Jeśli w powyższym okresie czasu nie było notowania, przyjmuje się ich przeciętną wartość sprzedażną według cen pozagiełdowych, ujawnionych poraz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego wręczenie względnie otrzymanie dokumentu.

§ 17. Wartość papierów wartościowych przy poświadczeniach odbioru, określonych w art. 11 ustawy, oznacza się według kursu giełdowego w sposób, wskazany w § 16.

Jeśli odebrane papiery nie są notowane na giełdzie warszawskiej, oznacza się ich wartość według przeciętnego kursu tej giełdy polskiej, na której są notowane.

IV. Przepisy kompetencyjne.

(do art. 27 i 28).

§ 18. Wymierzenie opłaty, kary pieniężnej lub grzywny, oraz wydanie decyzji na prośbę o zwrot opłaty należy do zakresu działania władzy skarbowej I instancji.

(do art. 29).

§ 19. Odwołanie od nakazu płatniczego, od orzeczenia w przedmiocie kary pieniężnej lub grzywny, oraz od orzeczenia odmownego na prośbę o zwrot opłaty należy wniesić do władzy skarbowej I instancji. Odwołanie rozstrzyga izba skarbowa — a na Śląsku Cieszyńskim dyrekcja skarbu w Cieszynie.

§ 20. O ile w ustawie lub rozporządzeniu niniejszym jest mowa o „urzędzie skarbowym I instancji“ lub o „władzy skarbowej I instancji“, należy przez to rozumieć: w Warszawie — I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; w Łodzi — II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na pozostałym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na obszarze b. dzielnicy austriackiej — dyrekcje okręgów skarbowych lub urząd wyniaru należytości.

O ile w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o „kasie skarbowej“, należy przez to rozumieć: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — kasę skarbową, na obszarze b. dzielnicy austriackiej — urząd podatkowy.

V. Przepisy uchylone.

§ 21. Do przepisów uchylonych artykułem 32 ustawy należy również przepis w przedmiocie uiszczania 4% należności, zawarty w § 7 ustawy z dnia 29 lutego 1864 (Austr. Dz. P. Nr. 20) i w § 8 ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Austr. Dz. P. Nr. 281).

VI. Początek mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą jednocześnie z ustawą z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 676), t. j. dnia 24 grudnia 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) Michalski.

Załącznik 1 (do § 13 ustęp 2).

Wzór Nr. 1.

DEKLARACJA

NN. składa tytułem opłaty stemplowej od rachunku, poświadczenia odbioru, wystawionego przez XX. dnia

sumę mk.

słowami mk.

Miejsce i data wystawienia

Podpis:

Załącznik 2 (do § 14, ustęp czwarty).

Wzór Nr. 2.

DEKLARACJA

NN. (np. Bank Handlowy) w (np. w Warszawie) składa na zasadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dn. 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru tytułem opłat stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru za czas od do sumę mk. słowami mk.

Miejsce i data wystawienia

Pieczęć:

Podpis:

(Dz. Ust. R. P. Nr. 107 z d. 30/XII 1921 r., poz. 785).

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 października 1921 roku

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

Na podstawie art. 18 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń (Dz. U. Rz. P. Nr. 75, poz. 509) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu wykonawczym do powyższej ustawy z dnia 27 września 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 93, poz. 617) skreśla się w § 20 ostatnie zdanie punktu 6 w ustępie pierwszym i — ustęp drugi.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Michalski.

(Dz. Ust. R. P. z d. 17/XII r. 1921, Nr. 101, poz. 726).

6.

SPROSTOWANIE

ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (D. U. R. P. Nr. 92, poz. 676).

W Dzienniku Ustaw Nr. 92, poz. 676 w ustawie z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych w art. 14, p. 8, zamiast: „zaświadczenia“, winno być: „za świadczenia“ i w art. 15, ustępie 3, zamiast: „stwierdzających“, winno być: „stwierdzające“.

(Dz. Ust. Nr. 104 z 1921 r.).

Podatki konsumcyjne.

7.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 1 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmian w klasyfikacji miejscowości, odnośnie do wysokości opłat od patentów akcyzowych.

Na mocy art. 115, tudzież uwagi I do uzupełnienia art. 112 zbioru rosyjsk. ustaw o akcyzach (Zbiór praw ces. ros. tom V Wyd. V 1901 r. oraz uzupełn. r. 1912), za porozumieniem z Ministrem Spraw Wewnętrznych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Odnośnie do wysokości opłat od patentów akcyzowych, przesuwa się z klasy III do II następujące miejscowości:

a) w województwie Białostockiem: Grajewo, Sokółkę i Wysokie Mazowieckie;

b) w województwie Kieleckiem: Czeladź, Dąbrowę Górniczą, Ostrowiec z przedmieściem Klimkiewicz, Zawiercie i Ząbkowice;

c) w województwie Lubelskiem — Terespol;

d) w województwie Łódzkim: Noworadomsk, Sieradz i Zdunską Wolę;

e) w województwie Warszawskim: Ciechocinek, Grodzisk, Nowe Miasto n. Pilicą i Żyrardów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej od 1 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *St. Downarowicz.*

(Dz. Ust. Nr. 108 z 1921 r., poz. 796).

Monopol tytoniowy.

8.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie ustanowienia wysokości zwrotu kosztów nakładu pozamonopolowych banderol papierosowych i tytoniowych.

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ustanawia się tytułem zwrotu kosztów nakładu pozamonopolowych banderol papierosowych i tytoniowych opłatę w kwocie 30 (trzydziestu) fenigów za 1 (jedną) opaskę.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Dr. Mikulecki.*

Przepisy celne.

9.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 30 listopada 1921 r.

o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzeń z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych i z dnia 13 października 1921 r. w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Moc obowiązująca rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 70 poz. 471) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 13 października 1921 r. w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 83 poz. 653) przedłuża się aż do nowego zarządzenia.

§ 2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1-go grudnia 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 23 XII 1921 r., Nr. 104, poz. 754).

10.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 grudnia 1921 r.

w przedmiocie przedłużenia ulgi celnej dla masła i sera.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin „do dn. 1 stycznia 1922“, przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ulgi celnej dla masła i sera (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 730), przesuwa się do dnia 31 stycznia 1922 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 roku.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 31/XII r. 1921, Nr. 108, poz. 793).

11.

OKÓLNIAK Nr. 23221/DC/II/21.

Do Izb Skarbowych oraz Urzędów Celných na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego w sprawie banderolowania drożdży prasowanych, sprowadzanych z zagranicy.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednolinitania opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. Ust. Nr. 50, poz. 307) opodatkowaniu w wysokości 20 mk. od 1 kg. podlegają między innymi drożdże prasowane, sprowadzone z zagranicy.

Pobieranie podatku wewnętrznego od tych drożdży winno odbywać się według następujących zasad:

drożdże prasowane mogą być przywożone z zagranicy wyłącznie przez Urzędy Celné kolejowe.

Drożdże muszą być sformowane w cegielki (płytki) 100-gramowe, 400-gramowe lub 500-gramowe, stosownie do § 10 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dn. 31 maja 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 53 poz. 335) Nadwaga na wyschnięcie może wynosić 5% wagi dozwolonej normy wagowej.

Obanderolowanie drożdży zagranicznych pod nadzorem organów Kontroli Skarbowej winno odbywać się po rewizji celnej, lecz przed wypuszczeniem towaru z Urzędu Celnego.

Opaski podatkowe (banderole), które strona winna nabyć w odpowiedniej ilości w Kasie Skarbowej lub Urzędzie Podatkowym, należy nałożyć na opakowane cegielki (płytki) w sposób przewidziany w § 11 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Drożdże mogą być wydane przez Urząd Celný odbiorcy, względnie osobie, upoważnionej do rozporządzenia towarem, dopiero po oświadczeniu organu Kontroli Skarbowej o zakończeniu obanderolowania.

Warszawa, d. 18/XII 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) Michałski.

12.

OKÓLNIAK Nr. 21851/DC/II/21.

Do Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie, Dyrekcji Skarbu w Cieszynie, Dyrekcji Cel w Poznaniu oraz do wszystkich Urzędów Celných.

Wobec zawieszenia monopolu spirytusowego w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyro-

bów wódczanych (Dz. Ust. Nr. 86, poz. 628) uchyla się ust. a) okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 kwietnia 1920 r. Nr. 3932 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 236), na podstawie którego w razie konfiskaty wódek i spirytusu władze powołane do przeprowadzenia dochodzeń i śledztwa mają postarać się wprawdzie o zarządzenie odnosnych władz skarbowych.

Odtąd spirytus i wyroby wódczane, przeznaczone z jakichkolwiek powodów do sprzedaży w Urzędach Celných, mogą być sprzedawane narówni z innymi towarami, pod warunkiem jednak, że cena sprzedażna nie może być niższą od podatku wewnętrznego, który wynosi obecnie na zasadzie wyżej wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów 2100 mk. od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego alkoholu), ewentualnie łącznie z odpowiednimi opłatami celnymi w wypadkach, kiedy do sprzedaży jest przeznaczony spirytus lub wyroby wódczane, pochodzące z zagranicy.

Warszawa, d. 22/XII 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) Mikulecki.

13.

OKÓLNIAK Nr. 24145/DC/II/21.

Do Urzędów Celných w sprawie ustnych zgłoszeń surowic i szczepionek.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 24-go grudnia 1920 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1921, Nr. 2—3, poz. 10) surowice używane w lecznictwie oraz surowice, kultury i szczepionki do celów weterynaryjnych (poz. 44, punkt 3 taryfy celnej) należy uważać za towary podlegające szybkiemu zepsuciu, które można zgłaszać do odprawy celnej ustnie na zasadzie § 13, p. b rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. Ust. z r. 1921, Nr. 11, poz. 64).

Warszawa, d. 31/XII 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Cel.

(—) Dzieragowski.

14.

OKÓLNİK Nr. 22647/DC/II/21.

Do Urzędów Celných w sprawie nadania Nadwiślańskiemu Bankowi Rolniczo-Przemysłowemu w Toruniu i Wielkopolskiemu Bankowi Rolniczemu w Poznaniu praw banku dewizowego.

W uzupełnieniu instrukcji dla urzędów celnych z dnia 9 marca 1921 r. w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10—11, poz. 135), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Nadwiślański Bank Rolniczo-Przemysłowy w Toruniu i Wielkopolski Bank Rolniczy w Poznaniu posiadają prawa banku dewizowego w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. z r. 1921, Nr. 18, poz. 104).

Warszawa, d. 31/XII 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Cel.

(—) Dzierżkowski.

15.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Korbielowie (poczta Jeleśnia, okręg skarbowy Wadowice) uruchomiony został z dnia 23 listopada b. r., urząd celny.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1921 r.

Sprawy budżetowe.

16.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 r.

o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej.

Art. 1. Minister Skarbu ma prawo w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów bądź sam, bądź przez swoje organa — w razie potrzeby z przybraniem rzeczoznawców — wglądać w sposób jedynie informacyjny w ustrój i tok urzędowania władz, urzędów i zakładów państwowych oraz tych instytucji i zakładów niepaństwowych oraz zrzeszeń, które korzystają z pomocy materialnej Skarbu Państwa.

Art. 2. Minister Skarbu jest upoważniony do znoszenia, po wysłuchaniu opinii Najwyższej Izby Kontroli Państwa, istniejących państwowych władz, urzędów, zakładów, instytucji, placówek i t. p. organizacji wszelkiej nazwy, cywilnych i wojskowych, których koszty utrzymania obciążają budżet państwowy, o ile ich istnienie i zakres działania nie opierają się na ustawie, ani na rozporządzeniu Rady Ministrów.

Art. 3. Tworzenie nowych stanowisk służbowych w państwowej służbie cywilnej, jak również przyjmowanie funkcjonariuszów w miejsce zwolnionych, mogą nastąpić tylko w razie koniecznej potrzeby i tylko za zgodą Ministra Skarbu.

Art. 4. Uchwały Rady Ministrów, powodujące wydatki ze Skarbu Państwa, mogą zapadać tylko za zgodą Ministra Skarbu. Minister Skarbu może postanowić drogą rozporządzenia, że pewne rodzaje umów, na mocy których Skarb Państwa zobowiązuje się do świadczeń, mających wartość majątkową, muszą być zawierane na piśmie. O ile zarządzenie takie zostało wydane, umowy w nim określone są nieważne, jeśli je zawarto ustnie, lub jeśli dokument stwierdzający taką umowę nie jest zaopatrzony w podpis Ministra Skarbu lub organu, upoważnionego przezeń bądź rozporządzeniem, bądź pełnomocnictwem, udzielonem co do poszczególnej umowy.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydzierżawienia zakładów i przedsiębiorstw państwowych przedsiębiorstwom prywatnym — krajowym lub zagranicznym — po porozumieniu się z właściwymi Ministrami.

Wydzierżawienie kolei państwowych oraz zakładów pracujących bezpośrednio w zakresie obrony Państwa wymaga zezwolenia Sejmu.

Art. 6. Umowy obustronnie obowiązujące między obywatelami polskimi, zamieszkałymi na obszarze Rzeczypospolitej, mogą być zawierane tylko w walucie polskiej.

Przepis powyższy dotyczy również osób prawnych oraz wszelkich spółek i stowarzyszeń, mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej.

Władza skarbowa może wyjątkowo, z ważnych powodów, zezwolić na zawarcie umowy w walucie obcej.

Umowy, zawarte z pominięciem przepisów powyższych, są nieważne.

Co do umów, przy których choćby jedną ze stron umawiających się jest obywatel polski, zamieszkały w części województwa śląskiego, przyznanej Polsce na mocy traktatu wersalskiego, lub osoba prawna, spółka albo stowarzyszenie, mające siedzibę na tym obszarze, wydane będą przepisy osobne drogą rozporządzenia.

Art. 7. Przy Ministrze Skarbu tworzy się Rada Finansowa, jako organ doradczy. Rada Finansowa składa się z 15 członków, zamianowanych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu oraz właściwym Ministrom.

Art. 9. Ustawa niniejsza, z wyjątkiem art. 6, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 6 uzyskuje moc obowiązującą w miesiąc po ogłoszeniu.

Marszałek:

(—) *Trampeczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 21/XII r. 1921. Nr. 103. poz. 741).

17.

UCHWAŁA SEJMU USTAWODAWCZEGO

z dnia 16 grudnia 1921 r.

w przedmiocie uchwał sejmowych, powodujących wydatki ze Skarbu Państwa.

Sejm Ustawodawczy postanawia, zgodnie z zasadniczym poglądem, wyrażonym w uchwale z dnia 4. X. 1921 r., że aż do czasu uzyskania równowagi w budżecie Rzeczypospolitej nie będzie uchwalał wydatków bez zgody Ministra Skarbu.

Ustawa niniejsza ma być ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:

(—) *Trampeczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 23/XII 1921 r. Nr. 104. poz. 749).

18.

UCHWAŁA SEJMU USTAWODAWCZEGO

z dnia 16 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmniejszenia ilości władz, urzędów i zakładów państwowych oraz personelu w nich zatrudnionego.

Sejm Ustawodawczy uznaje konieczność wydatnego zmniejszenia ilości państwowych władz, urzędów i zakładów — cywilnych i wojskowych — oraz personelu w nich zatrudnionego i poleca Rządowi: aby w tym celu przedstawił w terminie możliwie krótkim, na podstawie propozycji Ministra Skarbu, wnioski, dotyczące zmian w organizacji państwowych władz, urzędów i zakładów zarówno cywilnych, jak i wojskowych, opartych na ustawie, nie wyłączając ministerstw i urzędów centralnych, dalej wnioski o częściowe skasowanie tych władz i urzędów, celem doprowadzenia ich ogólnego stanu do liczby, odpowiadającej istotnej potrzebie, oraz o przekazanie agend organów skasowanych władzom i urzędom pozostałym.

Projekty rządowe, wniesione w myśl powyższej uchwały, przekaże Marszałek Sejmu bez pierwszego czytania właściwym komisjom sejmowym. O ileby komisje te w ciągu 14 dni nie złożyły swych sprawozdań i wniosków, ustanowi Marszałek referenta i umieści projekt rządowy, jako wniosek, niezwłocznie na porządku obrad Sejmu.

Co się tyczy władz, urzędów i zakładów, opartych na uchwałach Rady Ministrów, Sejm wzywa Radę Ministrów do przeprowadzenia w swoim zakresie jaknajrychlej na wniosek Ministra Skarbu — lub właściwego Ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu — odpowiedniej zmiany organizacji tych władz, urzędów i zakładów oraz do skasowania zbędnych, jak również przekazania agend władz skasowanych władzom, urzędom i zakładom pozostałym.

Uchwała ta ma być ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:

(—) *Trampeczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

(Dz. Ust. Nr. 104 z d. 23/XII 1921 r. poz. 750).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

19.

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU

w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austriackim.

(Tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU			w I kwartale 1921 r.		w II kwartale 1921 r.		w lipcu 1921 r.		w sierpniu 1921 r.		we wrześniu 1921 r.	
(według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1921)			Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
DANINY PUBLICZNE			4.191.390.473	49	8.166.677.511	71	3.677.268.843	94	5.135.110.843	41	7.041.627.657	09
§ 1. Podatki bezpośrednie			661.886.246	98	1.394.376.601	19	433.141.394	58	686.906.734	28	1.780.917.476	16
poz.	1.	Podatek gruntowy	110.000.950	41	129.341.982	65	46.414.647	56	191.601.752	58	704.748.415	01
"	2.	Podymne	16.574.187	47	20.820.631	96	6.297.758	58	39.545.687	21	172.080.635	34
"	3.	Podatek domowo-klasowy	4.780.520	89	6.205.461	65	2.346.357	84	3.903.740	41	12.394.907	39
"	4.	domowo-czynszowy	4.041.440	85	3.944.055	10	1.162.730	23	1.418.478	60	1.275.961	07
"	5.	5% podatek dochodowy od domów	287.801	03	261.570	68	54.620	59	29.068	83	261.258	23
"	6.	Podatek mieszkaniowy	565.770	96	631.252	86	17.639	92	23.070	17	52.488	—
"	7.	od nieruchomości miejskich	3.628.491	82	3.086.032	41	793.954	08	845.116	71	1.276.367	41
"	8.	przemysłowy	263.983.355	45	665.691.603	38	71.028.012	63	57.121.056	61	449.672.738	25
"	9.	zarobkowy	18.944.233	01	32.078.377	22	17.970.739	—	26.829.698	33	27.135.420	27
"	10.	dochodowy	43.526.066	02	168.850.900	49	98.234.900	84	96.349.442	49	130.459.909	92
"	11.	majątkowy	17.834.014	96	23.376.721	90	17.608.209	79	25.447.033	73	15.983.393	14
"	12.	hipoteczny i dochodowy od kapitałów pieniężn. i rent	15.019.867	48	22.673.170	75	10.185.846	32	37.608.759	32	7.528.955	94
"	13.	Jednorazowa danina	17.380.273	05	20.152.868	88	7.720.942	32	7.649.106	34	7.473.907	61
"	14.	Podatek od zysków wojennych	144.570.825	83	288.101.397	09	142.433.261	97	185.301.187	57	207.657.609	93
"	15.	kotłów parowych	30.523	04	4.615	59	5.336	06	7.662	51	3.510	39
"	16.	skrzynek depozytowych	717.924	71	107.750	07	104.835	40	7.863	42	331.520	25
"	17.	Odsetki zwłoki, należności egzekucyjne i grzywny	—	—	9.048.208	51	10.761.601	45	13.218.009	45	42.580.478	01
§ 2. Podatki pośrednie (spożywcze)			616.786.118	34	1.945.193.727	53	1.368.003.728	01	1.080.234.443	86	990.581.860	54
poz.	1.	Podatek od wódki	271.453.048	05	471.294.672	90	120.430.216	05	283.781.454	50	151.099.251	08
"	2.	" w in musujących	14.145	60	10.651	76	1.120	—	6.440	—	9.783	20
"	3.	" wina	43.700	32	31.267	91	16.966	57	9.618	55	10.685	90
"	4.	" piwa	1.058.567	—	6.879.507	05	45.068.938	34	52.374.519	94	27.017.482	55
"	5.	" miodu	13.097	47	1.108	45	559	10	358	32	390	08
"	6.	" drożdży	917.595	56	3.413.318	51	4.439.816	26	5.470.982	84	5.881.411	88
"	7.	" mięsa	204.242	80	211.552	89	62.939	67	64.140	76	59.223	94
"	8.	" nafty	2.334	10	8.952	16	—	—	—	—	344	40
"	9.	" olejów mineralnych	89.972.578	16	77.754.953	10	93.938.397	54	74.931.777	01	140.962.298	16
"	10.	" zapalek	3.528.950	12	2.926.212	17	47.844.978	46	45.855.431	17	37.193.714	85
"	11.	" gilsz	6.231.539	97	6.575.423	04	2.701.023	46	3.369.521	77	3.357.822	74
"	12.	konsumcyjny-linjowy	1.789.954	39	1.437.707	39	34.947	76	—	—	34.947	76
"	13.	od węgla	241.536.364	80	1.374.648.400	20	1.053.463.824	80	614.370.199	—	624.944.504	—
§ 3. Cła			417.671.518	37	636.290.520	97	268.651.470	16	992.924.582	76	1.273.636.722	59
poz.	1.	Cło przywózowe	400.375.253	09	624.769.206	68	262.538.209	56	970.446.903	41	1.125.166.058	12
"	2.	Cło wywózowe	15.530.781	70	8.932	—	—	—	—	—	604	—
"	3.	Wpływy uboczne i poręczenia	1.765.483	38	11.512.382	29	6.113.260	60	22.477.679	35	148.470.060	47
§ 4. Monopole			1.850.864.327	77	3.146.895.111	57	1.049.793.188	83	1.799.909.188	62	1.994.659.172	46
poz.	1.	Spirytusowy	755.603.726	04	1.178.889.702	80	539.608.400	95	577.887.258	85	743.613.647	84
"	2.	Tytoniowy	334.833.057	94	957.971.101	60	88.308.961	45	467.408.402	28	681.590.622	28

3.	Soli	165.435.043	56	251.083.686	48	193.365.510	67	212.757.097	44	184.516.335	94
4.	Cukrowy	480.225.546	12	677.413.087	15	166.851.699	46	484.868.396	10	384.896.872	40
5.	Sacharyny	91.930.569	18	81.537.533	54	61.658.616	30	46.988.031	95	39.494	—
6.	Loterja	22.784.384	93	—	—	—	—	10.000.000	—	—	—
§ 5. Opłaty stemplowe (należytości) i podatki od obrotu		630.679.691	09	1.009.912.847	98	556.632.579	46	574.715.021	19	893.575.296	06
poz. 1.	Podatek spadkowy	—	—	—	—	19.949.371	91	24.674.246	97	28.993.055	95
2.	od darowizn	—	—	—	—	10.883.819	87	12.765.609	63	16.743.223	86
3.	Opłaty stemplowe od ubezpieczeń	—	—	—	—	11.199.418	40	5.323.386	66	1.351.943	91
4.	weksli	—	—	—	—	19.935.991	69	16.827.926	87	27.782.140	07
5.	(należytości) od emisji obligacji	—	—	—	—	50.774.014	20	13.864.676	50	47.325.289	39
6.	Opłaty stemplowe od sprzedaży przedmiotów zbytku	—	—	—	—	14.158.331	81	13.924.644	27	20.417.135	67
7.	Podatek giełdowy	—	—	—	—	1.189.708	55	1.116.318	80	1.651.534	79
8.	Podatki (opłaty) przewozowe	—	—	—	—	14.309.405	80	9.370.899	60	20.873.567	—
9.	Opłaty stemplowe od kart do gry	—	—	—	—	893.790	—	494.430	—	526.020	—
10.	Należytości od kuponów procentowych i dywidendowych	—	—	—	—	1.944.449	80	1.634.812	06	10.273	94
11.	placone przez Stowarzyszenia Spółdzielcze	—	—	—	—	6.357.730	—	525.122	05	1.842.915	64
12.	4% od wkładów lokacyjnych	—	—	—	—	44.380	82	3.612.073	88	2.140.906	55
13.	od promes	—	—	—	—	106.284	—	336.815	50	235.292	40
14.	Taksy przemysłowe i należ. bezpośrednie od zaprotokół firm	—	—	—	—	853.137	92	574.564	09	1.059.059	20
15.	Należyt. od wpisów hipoteczn. i odpisów dokument. tabularn.	—	—	—	—	1.785.217	25	1.977.857	10	1.743.974	58
16.	Należytości sądowe	—	—	—	—	1.697.115	25	1.112.958	99	11.445.346	42
17.	ekwiwalentowe	—	—	—	—	139.623	91	159.979	30	209.527	10
18.	Opłaty stemplowe wyżej nie wymienione	—	—	—	—	395.308.965	38	464.273.681	66	703.661.087	25
19.	Grzywny i odsetki za zwłokę i za odroczenia	—	—	—	—	5.101.822	90	2.245.017	26	5.563.007	34
§ 5-a. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany		—	—	67.611	60	1.013.588	55	393.299	—	6.097.398	90
§ 5. Taksy skarbowe		48.806	—	233.159	37	32.894	35	27.073	70	36.765	85
§ 7. Państwowy Urząd Miarowy		—	—	—	—	—	—	—	—	102.122.964	53
Odsetki za zwłokę, należytości egzekucyjne i grzywny		13.453.764	94	33.707.936	50	—	—	—	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem nie są objęte dochody z województw: Wołyńskiego, Poleskiego i Nowogródzkiego, ani Księstwa Cieszyńskiego.

b) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do kas skarbowych wpłynęły. W szczególności odnosi się to także do Państwowego Urzędu Wąglowego, który skutecznie wpłaty z tytułu podatku od węgla w Centralnej Kasie Państwowej.—W sumach, wykazanych z tego podatku (§ 2 poz. 13) mieści się objęty ceną sprzedażną węgla zwrot dopłat na aprowizację górników, płaconych przez rząd kopalniom. Dopłaty te wynosiły w I kwartale 160.569.045 mk. 80 fen., w II kwartale — 894.156.660 mk., w lipcu — 691.633.392 mk., w sierpniu — 387.277.575 mk., a we wrześniu 1921 r. 393.940.500 mk. Dykcja Monopoli Tytoniowego wykazała za I-sze półrocze 1921 r. zysk w sumie 2.371.361.085 mk. Z tego przelano do kas skarbowych w I-szym półroczu 1921 r. 1.292.668.066 mk. 92 fen. i w III im kwartale 1921 r. 800.000.000 mk.

c) Cyfry § 2 poz. 1 obejmują wyrównawczy podatek od sprowadzanych z b. działnicy pruskiej wódek, a nadto w Małopolsce podatek spożywczy od spirytusu, zaś w b. Królestwie Kongresowem opłaty komisowe i banderolowe. Cyfry § 4 poz. 1 obejmują zysk Państwa w cenie sprzedażnej spirytusu, tak w b. Królestwie Polskiem jak i w Małopolsce.

d) Podatku od nafty, pobieranego do 31-go lipca 1920 r. w b. Królestwie Kongresowem, obecnie nie pobiera się i kwoty, wykazane z tego źródła dochodu, stanowią zaległość z 1920 r.

e) Opłat stemplowych za I i II kwartał 1921 r. nie uwidoczniiono według pozycji, gdyż z Małopolski nie otrzymano odnośnych szczegółowych sum za te okresy.

f) Sumy z odsetek za zwłokę etc., wykazane na końcu zestawienia, obejmują wpływy z § 1 i 5.

Warszawa, dnia 14 grudnia 1921 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego

(—) Czuderna.

Naczelnik Centralnej Księgowości

(—) Mustalkowski.

Prawo ubezpieczeniowe.

20.

OKÓLNİK Nr. 18.

Wobec zapytań ze strony niektórych zakładów co do odrębnej biurowości dla interesu polskiego Urząd Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń wyjaśnia, że Generalni Reprezentanci są obowiązani do przechowywania u siebie aktów, dotyczących polskiego portfeli i do prowadzenia dotyczących tego portfeli ksiąg i rejestrów w ten sposób, by można było w każdej chwili oznaczyć:

a) umowy ubezpieczenia wraz z dotyczącymi ich szczegółami, uzupełnieniami i dodatkami, jak również osoby uprawnione do odbioru sum należnych z tytułu umów ubezpieczenia;

b) składki opłacone, zaległe i prolongowane;

c) pożyczki i zaliczki na polisy;

d) zaszle wypadki ubezpieczeniowe tak uregulowane, jak i nieuregulowane oraz wykupy;

e) periodyczne rozrachunki z centralą towarzystwa oraz wkłady w bankach, pochodzące z interesu polskiego;

f) wysokość podatków i opłat, należnych od zakładu.

Generalni Reprezentanci zakładów ubezpieczeń na życie winni poza tem posiadać dane potrzebne do obliczenia zarówno norm pożyczkowych, jak i wykupów oraz odpisy corocznego obrachunku rezerwy składek wedle poszczególnych działów ubezpieczeń i grup obliczania rezerwy składek.

Warszawa, d. 28 XII 1921 r.

Dyrektor Urzędu:

w z. (—) Gruber.

Kontrola skarbowa.

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 listopada 1921 r.

w przedmiocie zmiany punktu 3 Statutu organizacyjnego technicznej Kontroli skarbowej, obowiązującego na obszarze b. zaboru austriackiego.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Praw P. P. Nr. 65, poz. 391), oraz art. 7 i 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej (Dz. Praw P. P. Nr. 31, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Punkt 3 Statutu organizacyjnego służby technicznej kontroli, dotyczącej opodatkowania piwa, wódki, oleju mineralnego i cukru (rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Skarbu z dnia 10 grudnia 1897 l. 61435

austr. Dz. rozp. Nr. 230 ex 1897) otrzymuje następujące brzmienie:

3. Starszym inspektorom, inspektorom oraz innym organom technicznej Kontroli skarbowej, o ile się ich używa do superkontroli poza ich miejscem służbowym—należą się za podróże służbowe: normalne diety dzienne i zwrot kosztów podróży koleją, statkiem lub podwodami unormowane przepisami obowiązującymi innych funkcjonariuszów państwowych.

§ 2. Przyznane w punkcie 3 Statutu organizacyjnego, w § 1 określonego, organom technicznej kontroli skarbowej przeznaczonym do bezpośredniego dozoru pewnych przedsiębiorstw szczególne wynagrodzenie w formie ryczałtu rocznego, zamiast diet i kosztów podróży, względnie należności chodowych, znosi się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Michulski.

22.

SPROSTOWANIE OMYŁKI.

zaszlej w rozporządzeniu ogłoszonym w Nr. 47—48 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ z 1921 r., poz. 612

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1921 r. w przedmiocie ustalenia wysokości diet, wynagrodzenia rozjazdowego, oraz zwrotu kosztów podróży dla urzędników Kontroli Skarbowej i funkcjonariuszów tejże Kontroli na obszarach b. Królestwa Kongresowego i Małopolski, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Nr. 47—48, na stronie 993, pod poz. 612, zauważono następującą omyłkę, a mianowicie: w wierszu 6 umieszczono mylnie wyrazy „§ 1. Rozporządzenie z dnia 14 września 1920 r.“ zamiast słów „rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921“.

Przepisy emerytalne.

23.

OKÓLNİK L. 5951/Adm. Em.

Do wszystkich Izb Skarbowych

w sprawie wprowadzenia w życie ustawy emerytalnej funkcjonariuszy państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466).

Dla wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28-go lipca 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466 i uregulowania postępowania przy wymiarze i wypłacie zaopatrzeń emerytalnych oznajmia się, co następuje:

1) Ustawa emerytalna weszła w życie z dniem 1 października 1921 r., t. zn. że wszelkie wymiary zaopatrzeń, dokonanych na podstawie tej ustawy, uskutecznione być mogą najwcześniej od dnia 1 października 1921 r. począwszy. Do dnia 30 września 1921 wymia-

zaopatrzeń następuje na podstawie obowiązujących do tychczas w każdej z b. dzielnic ustaw i przepisów emerytalnych, które dopiero ustawą z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466) zostały uchylone.

2) Praktykanci nie są funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe, zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej i jako tacy nie nabywają prawa do emerytury. Wobec tego przepis art. 4, ustęp 1 ust. emeryt. o doliczeniu 10 lat do czasu służby, podlegającemu normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej w wypadkach nieudolności do służby z powodu paraliżu, utraty wzroku, pomieszczenia zmysłów lub gruźlicy nie może mieć zastosowania do praktykantów (§ 1. ust. 3 rozp. Rady Ministrów z dn. 10-go listopada 1921. Dz. U. Rz. P. Nr. 93, poz. 686).

Ostatni ustęp art. 4-go, postanawiający, że praktykantów w takich samych wypadkach traktuje się narówni z funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe, odnosi się tylko do nieszczęśliwych wypadków, w których to razach przysługuje praktykantom prawo do emerytury narówni z funkcjonariuszami państwowymi od pobieranego w służbie czynnej wynagrodzenia bez dodatków (art. 14, ustęp 2-gi).

3) Jeżeli funkcjonariusz państwowy przechodzi na emeryturę w wypadkach, przewidzianych w art. 3-im, ustęp 2 ustawy emeryt., po wysłużeniu 5, ale przed wysłużeniem 10 lat służby, otrzyma emeryturę w wysokości 40% uposażenia w służbie czynnej. Za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego należy przyjąć obok płacy zasadniczej, ewentualnego dodatku za studia wyższe i za kierośnictwo — także dodatek za wysługę lat w wysokości przysługującej mu za rzeczywistą ilość lat służby, a nie w wysokości, jakaby się należała po wysłużeniu 10 lat służby.

4) Przepis art. 43 Ust. Emer. dotyczy tak emerytowanych funkcjonariuszów b. państw zaborczych, pobierających już emeryturę ze Skarbu Państwa, jakoteż tych funkcjonariuszów b. państw zaborczych, posiadających obywatelstwo polskie, którzy wedle ustaw emerytalnych b. państwa zaborczego nabyli już prawo do emerytury, jednak prawa tego dotąd nie zrealizowali. Tym ostatnim należy za czas po koniec września 1921 r. wymierzyć emeryturę wedle ustaw pensyjnych danego państwa zaborczego, za czas od 1 października 1921 r. począwszy, wedle nowej ustawy.

To samo dotyczy wdów i sierot po funkcjonariuszach i emerytach b. państw zaborczych, do których ma zastosowanie art. 46 Ust. Emer.

5) Mnożnik dodatku drożyznianego oblicza się z ograniczeniami, zawartymi w art. 49 ust. em., wedle rzeczywistego stałego miejsca zamieszkania, jeżeli to ostatnie położone jest w granicach Państwa Polskiego.

Jeżeli emeryt (wdowa, sierota) przebywa za zezwoleniem Ministra Skarbu poza granicami Państwa dłużej niż pół roku, należy, od 7-go miesiąca począwszy, obliczać wedle najniższej klasy miejscowości.

Również należy przyjąć mnożnik wedle najniższej klasy miejscowości, jeżeli emeryt (wdowa, sierota) niema wogóle w granicach Państwa Polskiego stałego miejsca zamieszkania.

6) W myśl ustawy emerytalnej przysnaje i wymierza zaopatrzenie emerytalne, pensję wdowią i sierocą w porozumieniu z równorzędną Władzą Skarbową ta władza, która była powołana ostatnio do asygnowania uposażenia w służbie czynnej. Do czasu ostatecznego jednolitego zorganizowania na terenie Państwa wszystkich Władz i Urzędów, władzami skarbowymi, powoła-

niami do wydawania opinii w sprawach pensyjnych są następujące władze:

a) Ministerstwo Skarbu dla wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów naczelných;

b) Izba Skarbowa we Lwowie dla wszystkich Władz, mających siedzibę w Małopolsce;

c) Dyrekcja Skarbu w Cieszyńcu — dla Władz mających siedzibę na Śląsku Cieszyńskim;

d) Izba Skarbowa w Warszawie — dla Władz, mających siedzibę w b. zaborze rosyjskim, z wyjątkiem Ministerstw, Władz i Urzędów naczelných;

e) Izba Skarbowa w Poznaniu — dla Władz, mających siedzibę w b. zaborze pruskim.

Inne Izby Skarbowe nie będą wydawały narazie opinii w sprawach pensyjnych, a wymiary zaopatrzeń dla własnych funkcjonariuszów skarbowych, tudzież wdów i sierot po nich, będą skuteczniały w porozumieniu z jedną z wymienionych wyżej Izb Skarbowych.

Co do samego postępowania przy wymiarze uposażenia emerytalnego należy przestrzegać następujących zasad:

Na terenie b. zaboru rosyjskiego i pruskiego.

Władze, powołane do wymiaru emerytury (pensji wdowej i sieroczej), sporządzą w myśl § 22 rozp. wyk. do ustawy emerytalnej, wymiar emerytury (pensji wdowej, sieroczej), tudzież dodatku drożyznianego za pierwszy miesiąc i prześlą akt wymiarowy (przed wysłaniem) jednej z wymienionych wyżej Izb Skarbowych do wglądu.

Jeżeli miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) leży poza obrębem tej Izby, należy zamiast jednego odpisu tabeli pensyjnej, dołączyć do aktów dwa odpisy.

O ile Izba Skarbowa stwierdzi, że wymiar zaopatrzenia zgodny jest z przepisami ustawy i miejsce zamieszkania danego emeryta (wdowy, sieroty) leży w jej obrębie — zarządzi Izba przypis i wypłatę zaopatrzenia, sam zaś akt wymiarowy zwróci z klauzulą: „Zgodzono się, wypłatę emerytury (pensji wdowej, sieroczej) zarządzi w Kasie Skarbowej w” — władzy wymiarowej. Jeżeli Izba uzna wymiar za zgodny z przepisami ustawy, ale miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) leży w obrębie innej Izby Skarbowej, zatrzyma u siebie jeden odpis tabeli pensyjnej, zaś drugi odpis prześle celem zarządzenia przypisu i wypłaty tej Izbie Skarbowej, w której okręgu położone jest miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), sam zaś akt wymiarowy zaopatrzony klauzulą: „Zgodzono się, wypłatę emerytury (pensji wdowej, sieroczej) zarządzi Izba Skarbowa w” zwróci Władzy wymiarowej, która zarządzi doręczenie dekretu pensyjnego.

Izba Skarbowa, w której okręgu leży miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) zarządzi na podstawie otrzymanego odpisu tabeli pensyjnej bezzwłocznie przypis i wypłatę zaopatrzenia we właściwej Kasie Skarbowej i zawiadomi o tem interesowaną osobę.

Jeżeli natomiast Izba Skarbowa, powołana do wydawania opinii w sprawach pensyjnych, stwierdzi, że wymiar zaopatrzenia nie odpowiada przepisom ustawy, bądź to, że w danym wypadku zaopatrzenie się wogóle nie należy, względnie nie w proponowanej wysokości lub nie od proponowanego terminu i t. d., zwróci Izba cały akt pensyjny odnośnej władzy wymiarowej z uwagą, że wymiar zaopatrzenia należałoby odpowiednio zmienić i akta ponownie przesłać Izbie Skarbowej. Po

sprostowaniu przez władzę wymiarową odnośnego wymiaru, postąpi Izba Skarbowa jak wyżej podano.

W razie zachodzących między Władzą wymiarową, a Izbą Skarbowa różnicy zdań co do słuszności wymiaru, rozstrzyga odnośna władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Na terenie b. zaboru austriackiego.

Postępowanie przy wymiarze zaopatrzeń jest takie same, jak i na terenie b. zaboru rosyjskiego i pruskiego, z tą jednak różnicą, że wypłatę zaopatrzeń uskutecznia Izba Skarbowa we Lwowie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności bez względu na miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), odpada zatem potrzeba odnoszenia się do Izby Skarbowej miejsca zamieszkania

emeryta (wdowy, sieroty) celem uskutecznienia wypłaty zaopatrzenia i co zatem idzie, także potrzeba dołączenia dwóch odpisów tabeli pensyjnej w tych wypadkach, w których miejsce zamieszkania uprawnionej do odbioru zaopatrzenia osoby leży poza okręgiem Lwowskiej Izby Skarbowej.

Warszawa, d. 13/XII—1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(-) Markowski.

Podsekretarz Stanu.

OGŁOSZENIA.

Bilans Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi za rok finansowy 1919—20.

AKTYWA.	Ruble i kopiejki		PASYWA.	Ruble i kopiejki	
Kasa		3611018 58	Kapitał zasobowy		1877104 31½
Rachunki przekazowe i wnioski:			Fundusz specjalny na umorzenie		
a) w Bankach prywatnych . . .	939006 39	939006 39	wartości ruchomości	23931 24	23935 24
Papiery procentowe:			Listy zastawne w obiegu:		
a) nabyte z funduszu kapitału			a) 5%	37344750 —	
zasobowego	2747779 72		b) 4½%	14611650 —	51956400 —
b) nabyte z fund. ruchomych . .	2958509 67	5706349 39	Listy zastawne wylosowane w obie-		
Pożyczki udzielone na nierucho-			gu	5847300 —	
mości:			Należność za kupony	5125786 62½	
a) należące do stowarzyszonych	51947907 90		Fundusz na zapłatę kuponów . .	1301714 08	
Terminowe umorzenie pożyczek .	197 34		Fundusz umorzenia:		
Przedtermin.	8453 79½	51956539 03½	a) terminowego	197 34	
Raty zaległe	3771740 58	3771740 58	b) przedterminow. (gotowizną)	843 79½	12283451 84
Korespondenci na opłatę kupo-			Opłata na zwrot kosztów szacun-		
nów i listów zastawnych wy-			kowych technicznych nierucho-		
losowanych		42075 02	mości oraz na przygotowanie		
Kupony zdyskontowane		11426 37½	listów zastawnych	86096 72½	86096 72½
Własność Towarzystwa:			Raty przedterminowe		43903 54½
a) nieruchoma	250325 04	279524 88	Fundusze przechodnie		149300 82
b) ruchoma	29199 84	151519 58	Podatek skarbowy od kuponów . .		795 71½
Zaliczenia i wydatki zwrotne . .			Pożyczka pod zastaw papierów 1½		
Wydatki poczynione w zastępstwie			kapitału zasobowego		1130558 71½
stowarzyszonych		87376 87½	Kary zaległe		195621 23
Podatek skarbowy od kuponów . .		368573 52	Kasa Przewoźności i Pomocy . .		95400 —
Kupony od listów zastawnych v-			Fundusz na wykreślenie pożyczek		
losowanych		13644 62½	z hipoteki		286 82
Kupony od kapitału zasobowego		708418 94½			
Kary zaległe		195621 23			
Razem		67842855 02½	Razem		67842855 02½
W kasie Towarzystwa znajdują się:			Za Prezesa: S. Rosenblatt.		
Listy zastawne i kupony m. Ło-			Członkowie Dyrekcji: J. Lange.		
dzi na przechowaniu		1246934 75	S. Łęczycki.		
Nowe arkusze kuponowe		5631143 —	L. Lubożyński.		
Listy zastawne przygotowane na			Zastępcy: A. Milker.		
pożyczki		7676200 —	Z. Jasierski.		
Listy zastawne umorzone		2515850 —	Buchalter: T. Jastrzębski.		
Kupony umorzone		2360264 62½			
Kaucje		1000 —			
Papiery procentowe i kupony					
własne		3124049 72			
Dublikaty listów zastawnych i ku-		307275 —			
konów					
Ogółem		22862717 09½			

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano pod Nr. 4 Cukrownia w Gostyniu, Zuckerfabrik in Gostyń, Sp. zap. z ogr. por., że w miejsce ustępującego członka zarządu pana Maksy Fennera z Lubinia, wybrano w dniu 6 sierpnia 1921 r. jako członka zarządu właściciela ziemskiego, Edwarda Potworowskiego z Goli.

Gostyń, dnia 22 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 43 zapisano dziś przy spółdzielni: „Spółka piekarska“ spółdzielnia zap. z ogr. odp. w Ostrowie, co następuje: Mistrz piekarski Michał Grzęcla wystąpił z zarządu. Uchwałą Rady nadzorczej z dnia 11 września 1921 r. wybrano na nowego członka zarządu mistrza piekarskiego Kazimierza Spychalskiego z Ostrowa.

Ostrów, dnia 30 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 15 zapisano dziś przy spółdzielni „Spar und Darlehnskassenverein, spółdzielnia zapisana z nieogran. odp. Biskupice szalone: Uchwałą walnego zebrania z dnia 31 lipca 1921 r. spółdzielnię rozwiązano. Likwidatorami są: Antoni Domański i Józef Kwiasowski z Biskupic szalonych.

Ostrów, dnia 28 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 5 zapisano dziś przy spółdzielni „Ostrower Darlehnskassenverein“, spółka zapisana z nieogr. odp. w Ostrowie, co następuje: Dozorca Jan Stenzel i kupiec Karol Schwarz z Ostrowa wystąpili z zarządu w miejsce tychże wybrano na nowego członka zarządu pastora Fryderyka Rutza z Ostrowa.

Ostrów, dnia 28 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Sąd Okręgowy w Siedlcach, jako Rejestrowy, niniejszym podaje do wiadomości, że dnia 21 września 1921 r. została wciągnięta do rejestru spółdzielni pod Nr. 5 następująca spółdzielnia:

„Spółdzielnia Pieniężna z nieograniczoną odpowiedzialnością w Zofiborze“. Siedziba spółdzielni wieś Zofibór powiatu Łukowskiego. Odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni nieograniczona. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie czynności bankowych, przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek oraz zawieranie umów z nieczłonkami. Udział wynosi 1000 marek, płatny jednorazowo lub w połowie przy przystąpieniu, w połowie w ciągu 12 miesięcy w równych ratach. Zarząd stanowią: Wacław Biernawski — prezes, Jan Szczygielski — skarbnik, Antoni Wiciejewski — rachmistrz oraz Franciszek Szczuchniak i Andrzej Zendetek — zastępcy. Zarząd trzyosobowy; wszelkie oświadczenia w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie zarządu. Nabywanie i zbywanie nieruchomości oraz ustanawianie pełnomocników i zakładanie oddziałów spółdzielni może być dokonywane przez zarząd łącznie z Radą Nadzorczą. Zastępców członków dwóch; w razie ustąpienia członka zarządu lub jego nieobecności, czynności jego powierza Rada Nadzorcza jednemu ze swych członków. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Ogłoszenia spółdzielni ogłaszane będą w czasopiśmie „Siła“ w Warszawie. Rok kalendarzowy — rokiem obrachunkowym. Przepisy o likwidacji zgodne z odnośnymi przepisami ustawy o spółdzielniach.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy Nr. 42 Zbożowa Spółka Handlowa, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu: Spółka została rozwiązana uchwałą walnego zebrania członków z dnia 16 września 1921 r., dotychczasowi członkowie zarządu zostali zamianowani likwidatorami.

Toruń, dnia 20 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Sąd Okręgowy w Siedlcach, jako Rejestrowy, niniejszym podaje do wiadomości, że dnia 10 sierpnia 1921 r. została wciągnięta do rejestru o spółdzielniach pod Nr. 3 następująca spółdzielnia:

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Przyszłość“, w Holubli, powiatu Siedleckiego, z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest handel towarami spożywczymi i przedmiotami użytku domowego i gospodarczego, oraz prowadzenie operacji wkładowo-oszczędnościowych. Sprzedaż towarów nie członkom zależy od uchwały Walnego Zgromadzenia członków. Udział wynosi dwieście marek, płatny w całości przy przystąpieniu do Stowarzyszenia. Zarząd stanowią: Julian Witkowski, Antoni Mazurek i Tomasz Chodowiec, zastępcą jest Antoni Kobylarz. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Do ogłoszeń przeznaczony jest pismo „Gazeta Święteczna“ w Warszawie. Rok kalendarzowy, rokiem obrachunkowym. Zarząd składa się z trzech członków, działających łącznie. Ograniczeń uprawnień Zarządu niema. Jeden zastępca członków Zarządu. Przepisy o likwidacji zgodne z postanowieniami Ustawy o spółdzielniach.

OGŁOSZENIE.

Sąd Okręgowy w Siedlcach, jako Rejestrowy, niniejszym podaje do wiadomości, że dnia 29 sierpnia 1921 r. wciągnięta została do rejestru o spółdzielniach, pod Nr. 4, następująca spółdzielnia:

„Spółdzielnia Rolniczo - Handlowa w Siedlcach z odpowiedzialnością ograniczoną“. Siedziba spółdzielni miasto Siedlce, ul. Ogrodowa Nr. 55. Członkowie spółdzielni odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanymi udziałami i prócz tego dalszą kwotą, równającą się pięciokrotnej wysokości każdego zadeklarowanego udziału. Udział wynosi 1000 marek, płatny w całości przy przystąpieniu do spółdzielni. Zarząd Spółdzielni stanowią: Szczepan Ciekot, Stefan Przepałkowski, Eugeniusz Górski i Władysław Wiatr. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Ogłoszenia spółdzielni umieszczane będą w „Czasopiśmie Spółdzielni Rolniczych“ w Warszawie. Rok obrachunkowy — kalendarzowy. Zarząd spółdzielni czteroosobowy; Zarząd podpisuje za spółdzielnię w ten sposób, iż pod firmą podpisują przynajmniej 2-ch członków Zarządu. Nabywanie, zbywanie lub obciążanie nieruchomości, otwieranie oddziałów i zakładów wytwórczych, lokowanie wolnych od obrotu funduszy, zaciąganie pożyczek, przyjmowanie i zwalnianie pracowników spółdzielni oraz wyznaczanie wysokości ich wynagrodzenia może być dokonywane przez Zarząd, za zezwoleniem Rady Nadzorczej. Postanowienia o zastępcach niema. W razie likwidacji mają zastosowanie przepisy Ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r.

ZMIANY DOTYCZĄCE JUŻ WPISANE STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszenia wpisano dnia 11 czerwca 1921 r. przy stowarzyszeniu Spółka handlowa członków Towarzystwa Rolniczego okręgowego „Kłos“, w Mielcu. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką następujące zmiany:

Uległy zmianie §§ 33, 34 i 35 statutu, wskutek zmiany § 34, wynosi obecnie udział każdego członka 1.000 mk., wolno jednak członkom deklarować i wypłacić więcej udziałów.

Sąd Okręgowy w Tarnowie,

Oddział IV, dn. 11 czerwca 1921 r.

ZMIANY DOTYCZĄCE JUŻ WPISANEGO STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszenia wpisano dnia 11 czerwca 1921 r. przy stowarzyszeniu Spółka handlowo-rolnicza „Zorza“, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, następujące zmiany:

Członek Zarządu, Zenon Senatowicz, ustąpił, w miejsce jego wybrany członkiem Zarządu, Stanisław Mielczarek, właściciel dóbr w Łopuchowej.

Sąd Okręgowy w Tarnowie,

Oddział IV, dnia 11 czerwca 1921 r.

ZMIANY, DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 16/8 1921 r. przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Mołodyczu, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany, że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia, odbytem dnia 1 maja 1921 r., wybrano ponownie:

Piotra Zagrobelnego, przełożonym Zarządu, Michała Zagrobelnego, zastępcą przełożonego Zarządu, zaś Franciszka Zagrobelnego, rolnika z Mołodycza, Nr. d. 23, wybrano członkiem Zarządu, w miejsce Feliksa Zagrobelnego.

Przemyśl, dnia 13 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handl., Oddz. IV.

Do rejestru spółdzielczego Sądu Okręgowego w Kielcach Nr. 1, zapisano następującą firmę:

„Spółdzielnia spożywcza pracowników skarbowych okręgu Izby Skarbowej Kieleckiej“ z siedzibą w Kielcach, z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości półkrotnej sumy udziałów.

Przedmiot: zakup lub wytwarzanie artykułów, potrzebnych w gospodarstwie domowym i sprzedaż ich wyłącznie członkom lub innym spółdzielniom. Udział członkowski wynosi 2.000 mk. i może być wpłacony: połowa przy zapisie, druga połowa w ciągu 5 miesięcy, równymi ratami, po 200 marek.

Członkowie Zarządu: Antoni Artychowicz, Józef Karman i Leopold Petz, zastępcy ich Artur Atland, Feliks Borowicz i Józef Szurkowski, wszyscy z Kielc.

a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski“, c) rok obrotowy zamyka się 1 lipca, d) trzech członków Zarządu, e) trzech zastępców członków Zarządu, pełniących obowiązki członków Zarządu w razie ich nieobecności, g) przepisy o likwidacji, zgodne z art. 76—84 Ustawy o Spółdzielniach.

Sąd Okręgowy w Kielcach, jako Rejestrowy, Kielce, dnia 17 września 1921 r.

ZARZĄDZENIE WPISU W REJESTRZE.

Wpisano w rejestrze handlowym przy firmie: Spółka pożyczkowa handlowo - rzemieślniczo - rolnicza w Jarosławiu, Stowarzyszenie z ograniczoną poręką, że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia, odbytem dnia 19 czerwca 1921 r., uchwalono zmianę § 12 statutu w tym kierunku, że jeden udział ustanawia się na 1.000 mkp.

Przemyśl, dnia 3 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. IV.

ZMIANY, DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31/8 1921 r. przy Stowarzyszeniu: Towarzystwo kredytowe w Wielkich Oczach:

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia, odbytem dnia 9 czerwca 1921 r., uchwalono rozwiązanie i likwidację Stowarzyszenia, którą w myśl statutu ma przeprowadzić Dyrekcja, pod nadzorem Rady Nadzorczej.

Wierzycieli wzywa się do zgłoszenia swych roszczeń.

Przemyśl, dnia 27 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, Oddz. IV.

ZMIANY, DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31/8 1921 r. przy Stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Falkenbergu:

Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia, odbytem dnia 31 lipca 1921 roku, wybrano członkami Dyrekcji Franciszka Knotta, rolnika z Falkenbergu, w miejsce Józefa Kaisera.

Przemyśl, dnia 27 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handl., Oddz. IV.

ZMIANY STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano dnia 13 czerwca 1921 r. przy stowarzyszeniu Towarzystwo Torhowiecko-promysłowe „Ruskyj Norodnyj Dim“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Sądowej Wiszni, że na ogólnym posiedzeniu (zebraniu) członków stowarzyszenia w dniu 6 kwietnia 1921 r. odbytem wybrano do zarządu: ponownie Iwana Osypa Trytiaka jako kasjera, Iwana Jaremczyżyna, jako zarządcę i Petra Danyłaka, jako buchaltera w miejsce Wołodymyra Struszewycza.

Przemyśl, dnia 11 czerwca 1921 r.

Sąd Okręgowy, j. handl. O.IV.

ZMIANY STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano dnia 13 września 1921 r. przy Stowarzyszeniu „Spółkowa Torhowla“ w Przemyślu, Stow. zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia, w dniu 25 czerwca 1921 r., wybrano członkami Dyrekcji w miejsce Michała Kiebusińskiego, Michała Kaczkowskiego, właściciela realności z Przemyśla, ul. Św. Mikołaja, w miejsce ks. Mokija Wasylkewycza, Grzegorza Zabalskiego, kupca, zamieszkałego w Przemyślu, ul. Strycharska l. 18.

Przemyśl, dnia 10 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handl., Oddz. IV.

ZMIANY STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano dnia 23/8 1921 r. przy Stowarzyszeniu: Spółka gospodarczo - handlowa „Syta“, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Laszkach gościńcowych, że na Walnem Zgromadzeniu członków Stowarzyszenia odbytem dnia 17 kwietnia 1921 r. uchwalono zmianę § 9 statutu, który od teraz ma opiewać: członek ma złożyć od razu cały udział, i złożyć wpisowe w kwocie 5 mkp. Tak samo nastąpiła zmiana w § 15, który będzie opiewał tak: jeden udział członka będzie wynosił 100 mkp. i w § 16 statutu, który będzie opiewał tak: udział w kwocie 100 mkp. należy wpłacić od razu, a dalsze udziały można wpłacać dowolnie.

Na miejsce Iwana Fedyny wybrano naczelnym dyrektorem Stefana Bočka.

Przemyśl, dnia 20 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handl., Oddz. IV.

WPISANO DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI.

dnia 19 września 1921 r.

Siedziba Spółdzielni: Bielsko.

Brzmienie firmy: „Lud“, Hurtownia Stowarzyszeń Spożywczych, Spółdzielnia zarej. z ogr. odp. w Bielsku.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) Dostarczenie członkom żywności, odzieży, obuwia i innych przedmiotów codziennego użytku. Cel ten spełnia Hurtownia przez hurtowne nabywanie towarów i surowców wytwarzanie i przetwarzanie surowców i półfabrykatów na przedmioty bezpośredniego użytku, a następnie przez rozdział tych przedmiotów pomiędzy swoich członków w stosunku do liczby konsumentów.

Blizsze sposoby co do sposobu rozdziału określi regulamin.

b) Zastępstwo interesów członków wobec władz i instytucji.

Jeden udział wynosi — 500 mkp.

Każde stowarzyszenie do Hurtowni przyjęte jest obowiązane wpłacić przypadającą na nie liczbę udziałów albo w całości przy przyjęciu albo w ratach do roku, wedle umowy z Dyrekcją Hurtowni.

Każdy członek odpowiada za zobowiązania Hurtowni poza udziałami obowiązkowymi dalszą kwotą, równającą się pięciokrotnej wysokości tych udziałów.

Dyrekcja składa się z czterech członków i trzech zastępców. Wybory Dyrekcji i zastępców dokonuje Rada Nadzorcza na trzy lata. Członkowie Dyrekcji są: Otto Bartusch, kierownik konsumu w Bielsku, Alfred Rittmeister, urzędnik prywatny w Bielsku, Jerzy Lazar, sekretarz gminny w Ustroniu, Dr. Waldemar Broda, komisarz magistratu w Bielsku, jako dyrektorowie, Rudolf Borth, profesor w Bielsku, Erdman Hartig, urzędnik fabryczny w Bielsku i Franciszek Jaurer, urzędnik kolejowy w Bielsku, jako zastępcy dyrektorów.

Dyrekcja reprezentuje Hurtownię na zewnątrz i zastępuje ją we wszystkich sprawach sądowych i pozasądowych. Do zastępstwa na zewnątrz wystarczy współdziałanie dwóch dyrektorów.

Firmę Hurtowni podpisują dwaj dyrektorowie albo dyrektor i zastępca.

Obwieszczenia wychodzące od Hurtowni będą ogłaszane przez przybicie w lokalu Hurtowni i zamieszczenie w trzech czasopiśmie a mianowicie: „Wyzwolenie społeczne“, „Dziennik Cieszyński“ i „Volkstimme“.

Sąd Okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV, dnia 19 września 1921 r.

ZMIANY I DODATKI DO WPISANYCH JUŻ FIRM STOWARZYSZEN.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba i brzmienie firmy: Naczelny urzędniczy Związek aprowizacyjny „Nuza“ w Krakowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia z dnia 29 czerwca 1921 r., zmieniono postanowienia §§ 6, 7, 25, 28, 30 i 46, statutu Stowarzyszenia. Wysokość udziału: do 750 mkp., obecnie 5.000 mkp.

Odpowiedzialność udziałowców dotąd: podwójna, obecnie potrójna.

Członek Dyrekcji Stefan Górka ustąpił.

Członkiem Dyrekcji wybrany dotychczasowy zastępca.

Członek Dyrekcji p. Wacław Wallis, urzędnik Dyrekcji Robót Publ. w Krakowie.

Data wpisu: 7/9.

Kraków, dnia 16 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. II.

OBWIESZCZENIA.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Łomży wciągnięto pod Nr. 6 dnia 23 sierpnia 1921 roku: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze „Jedność“ Pracowników Kolejowych w Łapach pow. Wys.-Mazowieckiego. Odpowiedzialność w stosunku do udziałów“. Przedmiot: zakupno na wspólny rachunek artykułów pierwszej potrzeby i sprzedaż ich na korzyść członków. Wysokość udziału 1000 mk. Wpłata 250 mk. Reszta w ciągu roku w ratach kwartalnych po 250 mk. Zarząd: Hryniewicki Stanisław, Prosiński Wacław, Przyborowski Aleksander; zastępcy: Milewski Wacław, Walicki Włodzimierz, Jarosiński Wincenty; b) Obwieszczenia umieszczane będą w „Monitorze Urzędowym“. Zarząd składa się z 3 osób. Podpisy conajmniej 2 członków zarządu dołączone do firmy spółdzielni. Zarząd nie może bez zezwolenia Rady Nadzorczej dokonywać: zakupno towarów, przekraczającego miesięczne zapotrzebowanie, przyjmować i wykluczać członków, zaciągać pożyczek, lokować rozporządzalne pozostałości kasowe, wybierać delegatów na zjazdy związkowe i zgromadzenia spółdzielni i ich związków, nabywać, obciążać i sprzedawać majątku nieruchomości; f) zastępców 3; g) likwidacja następuje zgodnie z ustawą o spółdzielniach.

Nr. 7 dnia 29 sierpnia 1921 roku: „Bank Ludowy. Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w stosunku do udziału w Ostrowiu Mazowieckim“. Przedmiot: prowadzenie czynności bankowych, przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. Udział 1000 mk. Wpłata jednorazowo lub w ratach miesięcznych w ciągu dwunastu miesięcy. Zarząd: Ludwik Witkowski, Bolesław Dąbrowski i Edward Blumhoff. a) Czas trwania Spółdzielni — nieograniczony; b) obwieszczenia umieszczane będą w czasopiśmie „Sila“; c) rok obrachunkowy — kalendarzowy; d) członków zarządu 3-ch, podpisów 3; e)—f)—g) likwidację spółdzielni prowadzi się zgodnie z art. 76—84 ustawy o spółdzielniach.

Nr. 8 dnia 1 września 1921 roku: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców Lipniczanka w Lipnikach. Odpowiedzialność udziałami“. Przedmiot: zaspakajanie materialnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 250 marek; płatny całkowicie przy zapisaniu się. Zarząd: Józef Popielarczyk, Aleksander Madrak, Walenty Krzynek; zastępca: Józef Drzygala; a) czas trwania nieograniczony; b) „Wyzwolenie“; d) zarząd z 3 osób; f) zastępca jeden; g) Likwidacja przeprowadza się zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach.

Nr. 9 dnia 15 września 1921 roku: „Spółdzielcze Towarzystwo Oszczędnościowo-Pożyczkowe „Samopomoc“ w Ostrołęce z odpowiedzialnością ograniczoną z siedzibą w m. Ostrołęce z siedzibą w Łomżyńskiej. Odpowiedzialność ograniczona do wysokości 2-krotnej sumy udziałów. Przedmiot: udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, lokata kapitałów, pośredniczenie przy zakupie lub sprzedaży wytworów ro-

mieślniczych, surowców, narzędzi i maszyn oraz artykułów spożywczych i załatwianie innych czynności wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Spółdzielnia może zawierać wszelkiego rodzaju umowy, wchodzące w zakres bankowości również z osobami obcymi, przyczem osoby te mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonym zastawem rzeczowym. Wysokość udziału 3000 mk.; płatny jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni lub ratami w ciągu roku od zadeklarowania. Zarząd: Naftol Sztern, Josef Dyskant, Hersz Grodner; zastępcy: Szyja Chmiel, Sruł-Lejb Krawiec, Loser Hendel, wszyscy z miasta Ostrołęki; a) czas trwania spółdzielni nieograniczony; b) „Nasz kurjer“; c) rok obrachunkowy — kalendarzowy; d) trzech członków zarządu. Za spółdzielnie zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy dołącza swoje podpisy. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach zaciąganych w imieniu spółdzielni winny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków zarządu; to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu spółdzielni; g) przepisy o likwidacji zgodne z wymaganiami art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach.

Nr. 10 dnia 17 września 1921 roku: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Swoboda“ w Olszynie z odpowiedzialnością udziałami“, z siedzibą we wsi Olszyna, gm. Drozdowo, pow. Łomżyńskiego. Odpowiedzialność do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot: zaspakajanie materialnych i kulturalnych potrzeb swoich członków przez organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów handlowych, wytwórczych i kulturalnych. Udział wynosi 300 marek, płatny przy zapisaniu się do stowarzyszenia. Zarząd: Tomasz Niecikowski, Eugenja Żukowska, Bolesław Kowalewski. Zastępca: Józef Wandolowski; a)—b) ogłoszenia w „Gazecie Świątecznej“; c) rok — kalendarzowy; d) zarząd z trzech osób, podpisy trzy; e) zastępca jeden.

Sędzia Rejestrowy: Makowski.

Sekretarz: w z. A. Bugalecki.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj pod liczbą przy spółce „Rolnik w Kostrzynie“, towarzystwo zakupu i sprzedaży, spółka zapisana z nieogr. odpowiedzialnością, że w miejsce kupca Walentego Rubisia w Kostrzynie wybrano kupca Telesfora Szawelskiego w Kostrzynie, jako członka Zarządu.

Pobiedziska, dnia 12/9 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dzisiaj przy spółce „Bank Ludowy, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością, Grabów“.

Uchwałą walnego zebrania z dnia 28 sierpnia 1921 r. uchwalono następujące zmiany ustaw:

§ 9. Każdy spółnik płaci 30 mkp. wstępnego. Walne Zebranie może wysokość wstępnego zmienić.

§ 10. Udział wynosi 1000 mkp.

§ 11. Każdy spółnik płaci na udział rocznie przynajmniej 50 mkp. tak długo, aż udziałczyn dojdzie do 1000 mkp. Wyższe wpłaty policza się tylko na rok bieżący.

Dywidendę udziałczynu dopisaną policza się na obowiązkową wpłatę.

§ 44. Udziela się pożyczek na weksle i kredyt w rachunku bieżącym i to tylko spółnikom.

§ 47. Ogłoszenia spółdzielni umieszcza się w piśmie „Gazeta Ostreszowska“. Gdyby pismo to przestało wychodzić, wtenczas umieszcza się ogłoszenia w innym piśmie i to tak długo, dopóki uchwałą Walnego Zebrania nie wyznaczy się innego pisma.

Ostreszów, dnia 19 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 42 zapisano dziś przy spółdzielni:

Spółdzielnia Spożywców pracowników kolejowych, spółdzielnia z ogr. odp. w Ostrowie, co następuje:

Kupiec Aleksander Kowalski z Ostrowa i pomocnik biurowy Marjan Spychałowicz z Ostrowa wystąpili z Zarządem. Uchwałą rady nadzorczej z dnia 14 września 1921 r. wybrano na nowych członków Zarządu kandydata na asystenta kolejowego Ludwika Kalinowskiego z Ostrowa i kierownika Leona Brzozowskiego z Ostrowa.

Ostrow, dnia 17 czerwca 1921 roku.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W rejestrze c spółdzielniach Sądu Okręgowego w Piotrkowie pod Nr. 5 wpisano dnia 16 czerwca 1921 roku Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze „Gwiazda“ w Paiecznie. Stowarzyszenie odpowiada całym swoim ruchomym i nieruchomym majątkiem, oraz posiadaniem kapitałami. Członkowie odpowiadają do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiotem stowarzyszenia jest: dostarczanie członkom swoim artykułów spożywczych. Wysokość udziału wynosi 100 marek, wpłacany jednorazowo lub częściowo w pewnych terminach, według uchwały ogólnego zebrania. Zarząd stowarzyszenia stanowią: Władysław Rataicz, Antoni Gajewski i Antoni Koperski; a) stowarzyszenie zawiązuje się na czas nieograniczony; b) ogłoszenia stowarzyszenia będą umieszczane w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego; d) zarząd stowarzyszenia składa się z 3-ch osób i on uprawniony jest w granicach zarejestrowanego statutu, oraz uchwał ogólnego zebrania, do działania w imieniu stowarzyszenia; f) zastępcy pełnią swe obowiązki tylko w razie nieobecności członka zarządu, lub jego wystąpienia i to tylko w czasie trwania kadencji; g) likwidacja stowarzyszenia może nastąpić na zasadzie uchwały, przyjętej większością $\frac{3}{4}$ głosów na dwóch z kolei zebraniach członków. Piotrków, dnia 22 września 1921 roku.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dnia 7 września 1921 r. pod Nr. 13 następujące wpisy:

do rubryki 2-ej: Spółdzielnia kredytowa - Zastawowa w Lublinie z nieograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba instytucji: Lublin, ul. Kanucka Nr. 2. Odpowiedzialność nieograniczona. Oddziałów niema;

do rubryki 3-ej: Prowadzenie czynności bankowych oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek;

do rubryki 4-ej: Udział członka wynosi 2.000 mk. i winien być wpłacony przy przystąpieniu lub ratami w ciągu trzech miesięcy po przystąpieniu;

do rubryki 5-ej: Zarząd stanowią: Wacław Kasprzycki, Jan Piętkowski i Wacław Kochański, mieszk. w Lublinie;

do rubryki 6-ej: Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Ogłoszenia i bilanse będą umieszczane w Dzienniku Urzędowym i czasopiśmie „Siła“. Rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia. Zobowiązania, pokwitowania i listy winny mieć podpisy dwóch członków Zarządu. Likwidacja nastąpi według art. 76-84 ustawy o spółdzielniach.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 29, zapisano dziś przy spółdzielni Bank Ludowy Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Skalmierzycach, co następuje:

Mikołaj Słowiński z Skalmierzyc wystąpił z Zarządu, uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 8 maja 1921 r. wybrano na nowego członka Zarządu Jana Ławniczaka z Skalmierzyc, również zmieniono §§ 9, 10 i 44 statutu.

Ostrów, dnia 31 sierpnia 1921 r. Sąd Powiatowy.

ZMIANY, DOTYCZĄCE WPISANEGO JUŻ STOWARZYSZENIA.

Przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Bachórcu. Stowarzyszenie z nieograniczoną odpowiedzialnością, należy wpisać następujące zmiany: że na Walnym Zebraniu członków stowarzyszenia, odbytem 1-go maja 1921 r. wybrano ponownie: ks. Ludwika Bire przełożonym Zarządu, Bartłomieja Skubiszę Ignacego Tworzydło członkami Zarządu, zaś Tomasza Gderję, rolnika z Koszowej, wybrano członkami Zarządu w miejsce Jana Pieniążka.

Przemyśl, 20 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. IV.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 36, zapisano dziś przy spółdzielni Rolnik, towarzystwo zakupu i sprzedaży, Spółka zapisana z ogr. odpowiedzialnością w Ostrowie, co następuje:

Celina Skrzypczyńska z Ostrowa wystąpiła z Zarządu. Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 19 lipca 1921 r. wybrano na nowego członka Zarządu Leona Banaszkiewicza, kupca z Krzywina.

Ostrów, dnia 15 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dnia 15 września 1921 r., pod Nr. 14 następujące wpisy:

do rubryki drugiej: Stowarzyszenie Spółdzielcze z odpowiedzialnością ograniczoną udziałami, Pracowników Kolejowych w Lublinie. Oddziałów niema;

do rubryki 3-ej: Zaspakajanie materialnych i duchowych potrzeb swych członków;

do rubryki 4-ej: Udział członkowski wynosi 1.500 mk. i winien być wpłacony w 1/10 cz. przy zgłoszeniu się i w pozostałej części ratami miesięcznymi najwyżej w ciągu roku;

do rubryki 5-ej: Członkami Zarządu są: Antoni Ziemiński, Antoni Chrzanowski, Edward Dziekanowski, Dowbór i Józef Jung, mieszk. w Lublinie, z nich Dziekanowski i Dowbór, jako zastępcy;

do rubryki 6-ej: Czas trwania spółdzielni nie jest oznaczony. Organy do ogłoszeń: Kolejarz Spółdzielca w Warszawie i Głos Lubelski w Lublinie. Rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia. Podpisują akty spółdzielni wszyscy trzej członkowie. Ograniczeniami uprawnień Zarządu są uprawnienia zebrania ogólnego. W razie postanowienia o zwinięciu spółdzielni zebranie ogólne wybierze trzech członków do komisji likwidacyjnej, która określi sposób likwidacji.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dnia 31 sierpnia 1921 r., pod Nr. 12 następujące wpisy:

do rubryki 2-ej: Bank spółdzielni z nieograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba w Lubartowie. Oddziałów niema;

do rubryki 3-ej: Prowadzenie czynności bankowych, oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek;

do rubryki 4-ej: Udział każdego współnika wynosi 500 mk. i winien być wpłacony w ciągu 6 miesięcy od dnia przyjęcia współnika do spółdzielni. Jeden współnik może mieć nie więcej, niż 100 udziałów;

do rubryki 5-ej: Zarząd stanowią: Witold Mokrzycki, Wojciech Wierchoń i Władysław Biedrzycki, a zastępcą jest Stanisław Nowakowski, mieszk. w Lubartowie. Radę Nadzorczą stanowią: Władysław Rozwadowski, Władysław Tarnowski, Mikołaj Wioncek, Jan Racki, Ignacy Zarzycki i Szczepan Wróbel;

do rubryki 6-ej: Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Bilans i ogłoszenia będą umieszczane w czasopiśmie „Siła“. Rok obrotowy zaczyna się od 1 stycznia. Zarząd składa się z 3 członków i zarządza wszystkimi sprawami spółdzielni. Zobowiązania, pokwitowania i listy podpisują pod stemplem firmy dwaj członkowie Zarządu. Pełnomocnikiem do bezpośredniego prowadzenia spraw spółdzielni jest Witold Mokrzycki. Likwidacja nastąpi według przepisów ustawy o spółdzielniach.

ZMIANY STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano dnia 5 września 1921 r., przy stowarzyszeniu „Kasa zaślankowa“ w Radymnie, Stow. zar. z ograniczoną por., że na Walnym Zebraniu, odbytem dnia 21 lipca 1921 r., wybrano członkami Zarządu: na miejsce ks. Kyryla Kuzyka, ks. Stefana Harabacza gr. kat. administratora parafii w Radymnie, na miejsce zastępcy Zarządu ks. Matwija Mokrińskiego, Jacka Didycza, właściciela młyna w Skołoszowie. Na miejsce zastępcy Zarządu Lwa Sinkiewiczza, ks. Iwana Maślanyka gr. kat. proboszcza w Ostrowie, ks. Bronisława Gochiego i Józefa Horodeckiego, wybrano ponownie członkami Zarządu.

Przemyśl, d. 3 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. IV.

ZMIANY, DOTYCZĄCE WPISANEGO JUŻ STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 30 czerwca 1921 r., przy stowarzyszeniu:

Własna pomoc funkcjonariuszów pocztowych w Tarnowie, Stow. zarej. z ograni. poroką następujące zmiany:

W miejsce dyrektora Zarządu Sebastiana Jarosza, który zrezygnował, wybrano dyrektora Zarządu Gustawa Malinowskiego, st. oficj. pocztowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 30 czerwca 1921 r.

Sąd Okręgowy, Oddział IV.

ZMIANY, DOTYCZĄCE WPISANEGO JUŻ STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 16/8 1921 r., przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Tuchaczewie, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: że na Walnem Zgromadzeniu członków stowarzyszenia, odbytem dnia 22/5 1921, wybrano przełożonym Zarządu, dotychczasowego członka Zarządu Antoniego Mrozowicza Nr. d. 151, w miejsce Konstantego Czechy, którego wybrano tylko członkiem Zarządu, zaś Irelkę Kazimierza, wybrano członkiem Zarządu w miejsce Maksyma Antoniego.

Przemysł, d. 13 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. IV.

OBWIESZCZENIE.

Do tutejszego rejestru spółdzielczego, zapisano dzisiaj pod Nr. 1, przy firmie „Landwirtschaftlicher Ein- und Verkaufsverein Bromberg, że brzmienie tejże firmy uzupełnia się przez dodatek „Sp. z z o. odp. w Bydgoszczy“ — dalej, że w miejsce ustępującego przewodniczącego Franciszka Worlitscha, wybrano przewodniczącym Roberta Berendta, właśc. dóbr w Pawłównu, a Dr. Hermana Wagniera w Poznaniu i Gustawa Seefeldta, właściciela ziemskiego w Pawłównu — członkami Zarządu. Statut zmieniono kilkakrotnie uchwałami walnego zebrania z dnia 18 listopada 1918 r. i 8 stycznia 1921 r. — w szczególności podwyższono kwotę odpowiedzialną do 2.500 mk., a jako pisma, przeznaczone do ogłoszeń wybrano „Deutsche Rundschau“ i „Landw. Zentralwochenblatt für Polen“.

Bydgoszcz, d. 18 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do rejestru spółdzielni R. Sp. 1. Vorschuss-Verein, Wąbrzeźno - Pomorze, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością, wpisano: W miejsce ustępujących członków Zarządu, dyrektora Kaetelholdta i kasjerki Schlewe obrano dyrektorem Maksyma Redla i zastępcę dyrektora i kasjerem Otto Wachnera z Wąbrzeźna.

Wąbrzeźno, d. 24 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

W rejestrze spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego, wpisano dzisiaj pod Nr. 27, co do spółdzielni „Koimk“, rolniczo-handlowej z przemyśle, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Krzywiniu, że w miejsce ustępującego kupca Leona Banaszkiewicza, wybrano na członka Zarządu kupca Czesława Brzeskiego w Krzywiniu.

Koscian, d. 2 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie, wciągnięto dnia 6 lipca 1921 r., pod Nr. 9 następujące wpisy: Krzyczonowski Spółdzielczy Stowarzyszenie Spółzycow w Krzyczonowie, powiecie lubelskim z odpowiedzialnością ograniczoną. Oddziałów niema.

Zaspokajanie wspólnemu siłami materialnych i kulturalnych potrzeb członków.

Udział każdego członka wynosi 600 mk. i winien być wpłacony w całości przy przystąpieniu do Spółdzielni. Członek może posiadać nie więcej, jak 10 udziałów.

Zarząd stanowią: Antoni Iwanicki, Antoni Cioczek, Szymon Dadej, Wincenty Cioczek. Radę Nadzorczą stanowią: Antoni Pawlak, Karol Zagiel, Franciszek Mazur, Mikołaj Wojcik, Piotr Mordoń, Wincenty Mazur, Wojciech Parka i Franciszek Zagiel, trzej ostatni, jako zastępcy.

Czas trwania Spółki nie jest ograniczony. Ogłoszenia będą umieszczane w „Dzienniku Urzędowym“ i w „Ziemi Lubelskiej“. Rok obrachunkowy zaczyna się od 1 stycznia. Zarząd zarządza wszelkimi sprawami Spółdzielni i reprezentuje ją nazewną. Likwidacja Spółdzielni może nastąpić na zasadzie uchwały, przyjętej większością 2/3 głosów, na dwóch z kolei Zebraniach Ogólnych członków i przeprowadza się, zgodnie z art. 76—84, ustawy o spółdzielniach z 29 października 1920 r., oraz ze statutem Spółdzielni.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dn. 13 sierpnia 1921 r., pod Nr. 3, przy Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Lubartowie z ograniczoną odpowiedzialnością, dodatkowo do rubr. 2, że wanda Słiwina ustąpiła ze składu Zarządu, Szymon Smarz wszedł jako członek składu Zarządu.

WPIS STOWARZYSZENIA.

Dnia dzisiejszego wpisano do rejestru stowarzyszeń.

Siedziba stowarzyszenia: Sucha.

Brzmienie firmy: „Spółdzielnia spożywcza Polskiego Związku Kolejowców w Suchej, — zarejestrowana z odpowiedzialnością ograniczoną“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: przedmiotem i celem jej jest dostarczanie członkom, po możliwie najniższych cenach dobrych i niełatwianych artykułów pożywczych do osobistego i domowego użytku z wykluczeniem sprzedawania ich nieczłonkom.

Umowa stowarzyszenia: statut: z dnia 23 stycznia 1921 r.

Udział wynosi 200 mkp., wpłacalnych w dziesięciu najwyższych ratach miesięcznych, po 20 mkp. od daty wstąpienia począwszy.

Odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni ograniczoną jest do podwójnej wysokości deklarowanych udziałów.

Ogłoszenia następują przez przybicie ich w lokalu stowarzyszenia i w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa Skarbu. Zarząd Spółdzielni składa się z 4 członków i 2 zastępców — w imieniu Spółdzielni podpisuje wszelkie oświadczenia prezes Zarządu lub jego zastępcy i sekretarz, lub jego zastępcy w ten sposób, że do firmy Spółdzielni dodają swoje podpisy. Uchwały Zarządu, co do nabycia i sprzedaży nieruchomości lub inwentarza, wymagają zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie.

Na Walnem Zgromadzeniu w dniu 23 stycznia 1921 r., wybrani zostali członkami Zarządu Spółdzielni: prezesem Stanisław Rospond, zastępcą prezesa Jan Boryczko, skarbnikiem Józef Iciek, jego zastępcą Franciszek Magiera, sekretarzem Onufry Krupa i jego zastępcą Władysław Iwaniec.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. II.

Wadowice, dnia 2 lipca 1921 roku.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dnia 6 lipca 1921 r., pod Nr. 8 następujące wpisy: Spółdzielnia Kredytowa w Krzyczonowie, powiecie lubelskim, z odpowiedzialnością nieograniczoną. Oddziałów niema.

Czynności bankowe, przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek.

Udział każdego członka wynosi 500 mk. i winien być wpłacony w całości przy przystąpieniu do spółdzielni. Członek może posiadać nie więcej, jak 100 udziałów.

Zarząd stanowią: Antoni Dada, i Antoni Cioczek, obaj z Krzyczonowa, oraz Józef Małek z Olszanki. Radę Nadzorczą stanowią: Antoni Pawlak, Paweł Frankiewicz Marcin Paweł, Wincenty Małek, Jan Melgiesz, Tomasz Zieliński, Wincenty Cioczek, Jan Młynek, Karol Zagiel, Franciszek Maniarczyk II, Stanisław Pitucha i Stanisław Flaszynski, pięciu ostatnich, jako zastępcy.

Czas trwania spółdzielni nie jest ograniczony. Ogłoszenia będą umieszczane w Dzienniku Urzędowym i w czasopiśmie „Sila“, Rok obrachunkowy zaczyna się od 1 stycznia. Zarząd zarządza wszystkimi sprawami spółdzielni i reprezentuje ją nazewną. Likwidację spółdzielni prowadzi się zgodnie z art. 76—84 ustawy o spółdzielniach z 29 października 1920 r.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

Wpisano w rejestrze spółdzielni:

Dotychczasowe brzmienie firmy: Spółka rolniczo-handlowa i Składnica kółek rolniczych w Stanisławowie, — stowarzyszenie zar. z ogr. poręką.

Na Walnem Zebraniu członków, odbytem dnia 9 czerwca 1921 r., uchwalono zmienić nazwę firmy i statut w ten sposób, że obecnie firma otrzyma:

1. Brzmienie firmy: Składnica kółek rolniczych. Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną poręką.

2. Siedziba Stowarzyszenia: Stanisławów, ul. Sapieżyńska 1. 18.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków:

a) przez wspólne nabywanie artykułów, potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i dostarczanie ich członkom w sposób hurtowny (sklepom kółek rolniczych i innym drobnym sklepom) lub sposobem drobniarowej sprzedaży przez własne sklepy i oddziały;

b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków;

c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego.

Stowarzyszenie może zakładać oddziały (filje), w okręgu swej działalności, wedle postanowień regulaminu (§ 22). Stowarzyszenie ogranicza swą działalność do członków. Wyjątek zachodzić może tam, gdzie z polecenia Władzy Stowarzyszenia rozdziela artykuły zastrzeżone Państwu do rozdania.

4. Czas trwania stowarzyszenia nieograniczony.

5. Oznaczenie rodzaju i zakresu odpowiedzialności.

Odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkową kwotą, równającą się wysokości deklarowanych udziałów (§ 8 statutu).

6. Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonania: udział wynosi kwotę 200 mkp. Pierwszy udział ma być wpłacony przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do zwrotu. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji (§ 9 statutu).

7. Liczba członków Zarządu: trzech dyrektorów, dwóch zastępców. Czynności prawne dyrekcji zobowiązują Stowarzyszenie wobec osób trzecich z wyjątkiem wypadków:

a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku Stowarzyszenia, c) przystępowania do spółek i stowarzyszeń z odpowiedzialnością, przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności tych aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady nadzorczej.

8. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: Przewodnik kółek rolniczych w Krakowie, względnie inny organ M. T. R. w Krakowie (§ 42 statutu).

9. Rok obrotowy: 1 stycznia do 31 grudnia.

10. Przepisy o likwidacji: przepisy ustawy (§ 40 statutu). Członkowie pierwszego Zarządu: Józef Burzyński, Józef Sigmund, Władysław Smulski, Szczepan Tworowski i Michał Koblański.

Firmę Stowarzyszenia podpisuje się w ten sposób, że pod wyciśniętą stampką kładzie swój podpis dwóch członków Dyrekcji.

Data wpisu: 25 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddz. II.

Stanisławów, dnia 30 czerwca 1921 r.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dn. 27 sierpnia 1921 r., pod Nr. 1, do rubryki 2-jej wpis uzupełniający firmę, brzmienie której ma być „Lubelska Spółdzielnia Miernicza w Lublinie”.

W rejestr spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego zapisano dzisiaj pod Nr. 31, odnośnie do spółdzielni:

„Rolnik Spółkowy”, Stowarzyszenie dla zakupu i sprzedaży, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Kościanie, następującą zmianę:

Uchwałą nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dn. 18 sierpnia 1921 r., zmieniono statut spółdzielni — w § 5 o tyle, że kwota odpowiedzialności za zobowiązania spółdzielni, bezpośrednio, tak wobec spółdzielni, jak i wobec jej wierzycieli wynosi 10.000 mk. za każdy udział i że każdy członek może mieć najwyżej 50 udziałów, zaś w § 11 o tyle, że i w drugim roku wypłaca się dywidendę od chwili wpłaty udziału. Nadto uchwalono, że spółdzielnia może poszczególnemu członkowi udzielić kredytu do 3.000.000 mk., a zaciągnąć zobowiązania do 10.000.000 mk.

Kościan, dnia 31 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

W rejestr spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod Nr. 8 odnośnie do spółdzielni „Zempeciner Molkerei, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Zempchinu”, że w miejsce ustępujących członków Zarządu Franciszka Günthera w Grzybnie i Eugena Lehmana w Ilówcu, obrano Eberharda Lehmana w Ilówcu i Maksymiljana Geidego w Piotrowie.

Kościan, dnia 29 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 27 przy spółce „Hurtownia Skór”, Spółka zap. z ogr. odpowiedzialnością, Krotoszyn, co następuje:

Na mocy uchwały Walnego Zebrania z 23 stycznia 1921, §§ 5, 10 i 11 statutu otrzymują następujące zmienione brzmienie:

§ 5 ustęp 2: Kwota odpowiedzialnościowa za zobowiązanie Spółki, bezpośrednio, tak wobec Spółki, jak i wobec jej wierzycieli wynosi 2.000 marek za każdy udział.

§ 5 ustęp 3: Udział wynosi 1.000 marek.

§ 10: każdy spółnik płaci 25 mk. wstępnego od każdego udziału.

§ 11, 1), 2): nie ponad 20%.

Krotoszyn, dn. 12 kwietnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

WPIS STOWARZYSZENIA.

Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 6 czerwca 1921.

Siedziba Stowarzyszenia: Dołhomostyska.

Brzmienie firmy: Gospodarsko - spożywcza Spółka „Samopomoc”, kooperatywa z obmeżenouj porukoju w Dołhomostyskach.

Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) Cel kooperatywy jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków spólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków; 2) Działalność kooperatywy ograniczona tylko do swoich członków z wyłączeniem wszelkich interesów w korzyść osób, którzy nie są członkami kooperatywy; 3) Do przeprowadzenia tych celów będzie kooperatywa: a) prowadzić dla swych członków handel środkami spożywczymi, artykułami pierwszej potrzeby, napojami alkoholowymi i niealkoholowymi przedmiotami dla gospodarstwa domowego i rolnego, dla rzemiosła i przemysłu, produktami gospodarskimi, jak zboże, bydło, mleko, skóra, urządzać magazyny tych towarów; b) przetwarzać produkta swoich członków sposobem przemysłowym i fabrycznym; c) nabywać i utrzymywać na składzie narzędzia gospodarskie i oddawać ich do użytku w gospodarstwie tylko swym członkom przez najem; d) kupować i arendować ziemię i budynki dla spólnej gospodarki siłami swych członków, jak także kupować i arendować ziemię i budynki dla swoich członków; e) przyjmować zamówienia na wykonywanie siłami swoich członków budowlanych robót, rolniczych, lasowych, majsterskich, rąbania drzewa, przewozu rzeczy i towarów; f) przyjmować kapitały do obrotu za omówionem oprocentowaniem; g) dawać swoim członkom tanie i przystępne pożyczki na podniesienie ich gospodarstwa lub przemysłu; h) w celu rozwinięcia kooperatywy i przejednania ich członków, zachęcać do oświaty i nauki, rozbudzać zamiłowanie do oszczędności i pracy, pouczać członków w wszelkich sprawach naukowych, kulturalnych i gospodarskich przez zakładanie czytelni, bibliotek, urządzania publicznych lekcji, wykładów, specjalnych kursów, gospodarskich demonstracji, amatorskich reprodukcji siłami swoich członków i przy pomocy instruktorów i lustratorów.

Udział wynosi 200 mkp. płatny najmiej w połowie przy przyjęciu członka, a reszta najdalej do końca roku administracyjnego, w którym członek udział deklarował.

Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i kwotą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez „Gospodarsko kooperatywny Czasopis”. Zarząd składa się z 3-ch członków i 3 zastępców. Członkami zarządu są: Iwan Bidok, zarządca, Nikołaj Cioroch kasjer, Stefan Krywoszyja, buchalter, zastępcami: Iwan Iwańczuk i Antoni Krywoszyja Nr. d. 79. Radzie nadzorczej zastrzeżono: 1) ustanawiać wysokość procentów od udzielonego kredytu, jak także stopę procentową od pieniędzy przyjętych do obrotu, i rozstrzygać nad wydobyciem pożyczek dla kooperatywy, 2) rozstrzygać ostatecznie co do nieprzyjętych i wyłączonych członków, 3) ustanawiać wysokość wpisową, jaką składają przystępujący członkowie, 4) rozstrzygać nad nabyciem, sprzedażą i budową nieruchomości, 5) oznaczać wysokość towarowych zwrotów (rabatów) i podstawę ich rozdziału.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handl. O. IV.

Przemysł, dnia 4/6 1921 r.

OGŁOSZENIE.

W tutejszym rejestrze spółdzielni wpisano przy pod Nr. 4 zapisanej spółdzielni:

„Landwirtschaftlicher Einkaufs und Absatz-Verein”, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Mogilnie, że § 28 ustępie 1 skreśla się słowa: „jednorazowe umieszczanie w Dziennikach przeznaczonych na ogłoszenie spółdzielni” w miejsce to umieszcza się wyrazy: „piśmiennie zapoznanie wszystkich członków”.

W ustępie 2 skreśla się wyrazy: „dziennik spółdzielni zawierający ostatecznie ogłoszenie wydany jest”, natomiast umieszcza się wyrazy: „to wezwanie oddano na pocztę” w ustępie 3 skreśla się wyrazy: „ogłosić jednorazowo w dzienniku spółdzielni”, umieszcza się wyraz: „podać”.

Mogilno, dnia 28 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Grodzieckie Towarzystwo Kopalń węgla i Zakładów Przemysłowych.

RACHUNEK ZYSKÓW i STRAT za 1920 rok.

D e b e t:

K r e d y t:

	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.		Mk.	f.	Mk.	f.
I. Odpisy według Statutu Towarzystwa:							I. Dochód z węgla	23997698.48			
1. na kapit. amortyzac.			3724451.70				II. Różne wpływy	888661.89		24886360.37	
2. „ „ rezerwow			1206333.02		4930784.72		III. Zwrot za zarekwirowane materiały z 1918 r.	13478.76			
II. Procenty i prowizje			662869.15				IV. P. pozostałość zysku z 1919 roku	30969.64		33448.40	
III. Utrzym. kolonji robotn.			468716.84								
IV. Różnica kursu			1854342.—								
V. Umorzony dług Kasy Pomocy Robotników			10426.50								
VI. Odpisy należności waplanych:											
1. za węgiel u władz i instytucji rosyjsk.	84986.13										
2. za budowę szosy u władz rosyjskich	132623.78										
3. za kaucje u władz rosyjskich	1048461.86		1266071.77								
VII. Odpisy strat wywołanych wojną:											
1. straty z czasów okupacji wojennej	341826.42										
2. za węgiel u władz okupacyjnych	219719.44		561545.86								
VIII. Należności akcjonarj.			6743232.—		11567204.12						
IX. Zysk					8421819.93						
					24919808.77					24919808.77	

BILANS ZA ROK 1920.

A k t y w a:

P a s y w a:

	Mk.	f.	Mk.	f.		Mk.	f.	Mk.	f.
I. Grunty			1294000.—		I. Kapitał zakładowy: 30000 sztuk akcji po mk. 2000.			60000000.—	
II. Nadania górnicze			6662000.—		II. Kapitał rezerwow			2285000.—	
III. Poszukiwania górnicze			1000.—		III. „ „ amortyzacyjny			10863000.—	
IV. Urządzenia i budowle:					IV. a) Kapitał obligacyjny	1456400.—			
a) Szyby	4600000.—				b) Obligacje wylosowane	882400.—		2338800.—	
b) Roboty przygotowaw.: Chodniki i przecznice	3428000.—				V. Rachunki bieżące:				
c) Budynki kopalniarskie	7343000.—				a) Banki	4508773.—			
d) Domy mieszkalne	12171000.—				b) Wierzyciele	8563334.88			
e) Maszyny, kotły parowe i urządzenia mechan.	11809000.—				c) Potrącenia z wyroków sądowych 1914 r.	1525.—			
f) Koleje żelazne: Normalno-torowe mk. 9047600.— Wązkotorowe „ 334400.—	9382000.—				d) Depozyty Czł. Zarządu	151875.—			
g) Drogi szosowe, wodociągi, ogrody etc.	999000.—				e) Sumy przechodnie	12046863.—			
h) Ruchomości	3113000.—		52845000.—		f) Rezerwa na wynagrodzenie za nieszcześliwy wypadek do 1920 r. w.l.	269151.87		25641522.75	
V. Materiały pomocnicze			10414427.98		VI. Fundusz wsparcia urzędników i ich rodzin			108000.—	
VI. „ „ żywnościowe			771872.20		VII. Akcepty			1500000.—	
VII. Produkty			654590.—		VIII. Dywidenda za 1919 rok			434958.57	
VIII. Kaucje i depozyty:					IX. Zysk za 1920 rok			8421819.93	
a) Depozyty Czł. Zarządu	151875.—								
b) Kaucje własne	4630767.—		4782642.—						
IX. Papiery wartościowe			4137556.08						
X. Kasa			14320.57						
XI. Rachunki bieżące:									
a) Banki	328136.41								
b) Dłużnicy	23147869.49								
c) Odbiorcy węgla	4455532.86		28565692.42						
d) Sumy przechodnie	634153.66		1500000.—						
XII. Akcepty			111643101.25					111643101.25	

Stowarzyszenie Spożywców „Żydowski Komitet Ratunkowy” w Staszowie

Stan czynny:

Bilans na d. 1 stycznia 1921 r.

Stan bierny:

Gotowizna w kasie	Mk. 13996.81
Nieruchomości	„ 3350.—
Remanent towarów po cenie kosztu	735.—

Udziały	Mk. 980.—
Różni pożyczki	„ 12877.44
„ na wsparcie	4224.37
Czysta nadwyżka	„

Ogółem Mk. 18081.81

Ogółem Mk. 18081.81

Spółdz. Stow. „Mazur“ w Łęczycy. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Zysk brutto na towarach mk. 1143156.93, inne dochody mk. 114849.51. Koszty handlowe mk. 369780.24, amortyzacja mk. 1247.06, inne straty mk. 442012.83, czysta nadwyżka mk. 1258006.44. Bilans. Aktywa: kasa mk. 261731.85, ruchomości i nieruchomości mk. 64.808, rimanent towarów w sklepach i piekarni mk. 680340.26, inne r-ki mk. 155753.24. Stan bierny: Udziały mk. 83141.13, rezerwy mk. 43567.44, zadłużenie mk. 570458.59, sumy przechodnie mk. 20499.88. Czysta nadwyżka mk. 444966.31. Suma bilansowa mk. 1162633.35.

Okręgowy Związek Stow. Spożywców w Lubartowie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 411425.85, koszty handlowe mk. 207199.07, inne straty 50994, czysta nadwyżka mk. 153232.78. Bilans. Aktywa: kasa mk. 44566.98, ruchomości i nieruchomości mk. 248246.83, rimanent towarów 1184484.11, różni i inne r-ki mk. 109635.08. Pasywa. Udziały mk. 222838.40, rezerwy mk. 3400, wierzyciele mk. 1156467.82, inne r-ki mk. 50994, czysta nadwyżka mk. 153232.78. Suma bilansowa mk. 1.586.933.—.

Stow. Spoż. „Łączność“ w Wieruszowie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Zysk brutto na towarach mk. 114792.80, pozostałość czystego zysku z r. 1919 mk. 500. Koszty handlowe mk. 16692.14, amortyzacje mk. 76.43, czysty zysk mk. 98524.23. Bilans. Aktywa: kasa mk. 64488.88, ruchomości mk. 687.88, rimanent towarów 99767.80, różni i inne r-ki mk. 20539.62. Pasywa: udziały mk. 19978.86, rezerwa mk. 6315.01, zadłużenie mk. 60666.08, czysty zysk mk. 98524.23. Suma bilansowa mk. 185484.18.

Okręgowe Stow. Spółdz. Spożywców, pow. Bielskiego. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 5536115.27, zysk na piekarni mk. 4741.53, zysk na akcji siewnej mk. 192437.41, inne zyski mk. 712.70, koszty handlowe mk. 2342825.20, amortyzacja mk. 65842.05, procenty mk. 217005.33, straty wojenne mk. 2637840.10, inne straty mk. 26611.37, czysta nadwyżka mk. 443882.86. Bilans. Aktywa: kasa mk. 337641.37, ruchomości mk. 658.420.41, towary w magazynach, sklepach i zakładach wytwórczych mk. 4212408.85, dłużnicy mk. 1987843.26, papiery procentowe mk. 101000, sumy przechodnie mk. 1258837.82. Pasywa: udziały mk. 2321267.85, rezerwy mk. 219584.15, wierzyciele mk. 5571416.85, czysta nadwyżka mk. 443882.86. Suma bilansowa mk. 8556151.71.

Stow. Spoż. w Górze Kalwarji. Wyciąg ze sprawozdania za okres od 1 stycznia 1919 r. do 1 czerwca 1920 r.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 113987.77, inne zyski mk. 279.83, koszty handlowe mk. 33112.09, amortyzacja ruchomości mk. 89.32, straty mk. 6624.90, czysta nadwyżka mk. 74441.29. Bilans. Aktywa: kasa mk. 9146.73, ruchomości mk. 803.93, rimanent towarów mk. 100082.83, różni i inne r-ki mk. 22371.81. Pasywa: udziały mk. 27640.28, rezerwy mk. 26649.93, zobowiązania mk. 3673.80, czysta nadwyżka mk. 74441.29. Suma bilansowa mk. 132405.30.

Komisja Likwidacyjna Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego „Powiśle“ (Zarawia 8).

Zawiadomienia o postawieniu T-wa w stan likwidacji i wzywa wierzycieli do odbioru wkładów do 1 marca 1922 roku.

Komisja Likwidacyjna Kooperatywy Stowarzyszeń Warszawskich.

Zawiadomienia, że Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Delegatów w dniu 23 września r. b. 1921 uchwaliło likwidację Kooperatywy Stowarzyszeń Warszawskich, wobec czego wzywa wierzycieli, aby zgłaszali swe pretensje do biura Komisji Likwidacyjnej przy ulicy Nowogrodzkiej Nr. 48 co najmniej między 6—7 po południu.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Przemysłowego**JAKÓBA WOJDYSŁAWSKIEGO w ŁODZI,**

zaprasza niniejszem pp. akcjonariuszów na IX Zwyczajne Zebranie Ogólne, odbyć się mające w drugim terminie dnia 15 lutego 1922 r. o g. 5 po poł. w lokalu Zarządu przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 212.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, jako też zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za okres od 1-go kwietnia 1920 r. do 31-go marca 1921 r.
- 2) Zatwierdzenie planu operacyjnego i budżetu na rok 1921—1922.

3) Wybory do Zarządu.

4) Wybór Komisji Rewizyjnej.

5) Wnioski Zarządu.

Uwaga: Zebranie będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych akcjonariuszów.

ZARZĄD**Tow. Akc. Zakładów Chemicznych****„STREM”,**

ma zaszczyt zaprosić pp. Akcjonariuszów na XIII Zwyczajne Ogólne Zebranie, odbyć się mające dn. 31 stycznia 1922 r. o godz. 5 pp. w biurze Zarządu w Warszawie, Mazowiecka Nr. 7.

Porządek dzienny:

- 1) Wybór przewodniczącego.
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, podziału zysku i bilansu za 1920/21 rok operacyjny.
- 3) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
- 4) Budżet i plan działań na 1921/22 rok.
- 5) Wybór dyrektorów Zarządu i zastępców, jak również cz. onków Komisji Rewizyjnej, na miejsce ustępujących.
- 6) Powiększenie kapitału.
- 7) Upoważnienie Zarządu do sprzedaży niektórych budynków wraz z gruntem fabryki w Tarchominie.
- 8) Zmiana Ustawy Towarzystwa.
- 9) Wnioski Zarządu i pp. Akcjonariuszów.

Pp. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w Zebraniu, raczą, stosownie do § 61 Ustawy, przedstawić Zarządowi najpóźniej na 7 dni przed Zebraniem Ogólnym, swoje akcje lub też zaświadczenia państwowych lub prywatnych instytucji kredytowych, działających na zasadzie zatwierdzonych przez Rząd ustaw. W zaświadczeniu powyższemu być oznaczone numera akcji.